Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

►**B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1306/2013**

av den 17 december 2013

om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008

(EUT L 347, 20.12.2013, s. 549)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1310/2013 av den 17 december 2013	L 347	865	20.12.2013
►**M2**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/791 av den 11 maj 2016	L 135	1	24.5.2016
►**M3**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2393 av den 13 december 2017	L 350	15	29.12.2017
►**M4**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/127 av den 29 januari 2020	L 27	1	31.1.2020

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EUT L 130, 19.5.2016, s. 7 (1306/2013)
►**C2** Rättelse, EUT L 168, 25.6.2016, s. 19 (1306/2013)
►**C3** Rättelse, EUT L 327, 9.12.2017, s. 83 (1306/2013)

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1306/2013

av den 17 december 2013

om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008

AVDELNING I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

I denna förordning fastställs reglerna för

a) finansieringen av utgifter inom den gemensamma jordbrukspolitiken, inklusive utgifter för landsbygdsutveckling,

b) systemet för jordbruksrådgivning,

c) de förvaltnings- och kontrollsystem som ska införas av medlemsstaterna,

d) systemet med tvärvillkor,

e) avslutande av räkenskaper.

Artikel 2

Termer som används i denna förordning

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

a) *jordbrukare:* en jordbrukare i den mening som fastställs i artikel 4 i förordning (EU) nr 1307/2013.

b) *jordbruksverksamhet:* en jordbruksverksamhet i den mening som fastställs i artikel 4 i förordning (EU) nr 1307/2013.

c) *jordbruksareal:* en jordbruksareal i den mening som fastställs i artikel 4 i förordning (EU) nr 1307/2013.

d) *jordbruksföretag:* jordbruksföretag i den mening som fastställs i artikel 4 i förordning (EU) nr 1307/2013, om inget annat föreskrivs i artikel 91.3.

e) *direktstöd:* direktstöd i den mening som fastställs i artikel 1 i förordning (EU) nr 1307/2013.

f) *sektorslagstiftning inom jordbruket:* alla tillämpliga akter som antagits på grundval av artikel 43 i EUF-fördraget inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och i tillämpliga fall alla delegerade akter eller genomförandeakter som antagits på grundval av sådana akter samt del två i förordning (EU) nr 1303/2013 i den mån den är tillämplig på Ejflu.

▼B

g) *oegentligheter:* oegentligheter i enlighet med artikel 1.2 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95.

2. Vid finansieringen, förvaltningen och övervakningen av den gemensamma jordbrukspolitiken får force majeure och exceptionella omständigheter i synnerhet godkännas i följande fall:

a) Stödmottagarens död.

b) Långvarig arbetsoförmåga hos stödmottagaren.

c) En allvarlig naturkatastrof som i stor omfattning påverkar jordbruksföretaget.

d) Oavsiktlig förstörelse av byggnaderna för djur på jordbruksföretaget.

e) En epizooti eller en växtsjukdom som drabbar hela eller en del av stödmottagarens djurbesättning respektive grödor.

f) Expropriation av hela eller en stor del av jordbruksföretaget, om denna inte kunde förutses den dag då ansökan lämnades in.

AVDELNING II

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER FÖR JORDBRUKSFONDER

KAPITEL I

Jordbruksfonder

Artikel 3

Fonder för finansiering av jordbruksutgifter

1. För att uppnå de mål för den gemensamma jordbrukspolitiken som anges i EUF-fördraget ska de olika åtgärder som den politiken består av, inbegripet finansiering av landsbygdsutveckling, finansieras genom

a) Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ),

b) Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu).

2. EGFJ och Ejflu (nedan kallade *fonderna*) ska ingå i Europeiska unionens allmänna budget (nedan kallad *unionens budget*).

Artikel 4

Utgifter från EGFJ

1. EGFJ ska genomföras genom delad förvaltning mellan medlemsstaterna och unionen. Den ska finansiera följande utgifter, som ska betalas i enlighet med unionsrätten:

a) Åtgärder som reglerar eller stöder jordbruksmarknader.

▼B

b) Direktstöd till jordbrukare inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken.

c) Unionens ekonomiska bidrag till sådana informations- och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på unionens inre marknad och i tredjeland som genomförs av medlemsstaterna på grundval av andra program än de som avses i artikel 5 och som har valts ut av kommissionen.

▼M2

d) Unionens ekonomiska bidrag till de åtgärder i fråga om djursjukdomar och förlorat konsumentförtroende som avses i artikel 220 i förordning (EU) nr 1308/2013.

▼B

2. EGFJ ska genom direkt förvaltning finansiera följande utgifter i enlighet med unionsrätten:

a) Säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter som företas antingen direkt av kommissionen eller genom internationella organisationer.

b) Åtgärder som vidtas i enlighet med unionsrätten avsedda att säkerställa bevarande, karakterisering, insamling och utnyttjande av genetiska resurser i jordbruket.

c) Upprättande och underhåll av informationstekniska redovisningssystem för jordbruket.

d) System för jordbruksundersökningar, inbegripet undersökningar av jordbruksföretagens struktur.

Artikel 5

Utgifter från Ejflu

Ejflu ska genomföras genom delad förvaltning mellan medlemsstaterna och unionen. Det ska finansiera unionens ekonomiska bidrag till landsbygdsprogram som genomförs i enlighet med unionsrätten om stöd för landsbygdsutveckling.

Artikel 6

Andra utgifter, inbegripet tekniskt stöd

Fonderna får var för sig, på kommissionens initiativ och/eller för dess räkning genom direkt förvaltning finansiera förberedande verksamhet, övervakning, administrativa och tekniska stödinsatser samt utvärderings-, revisions- och kontrollåtgärder som behövs för att genomföra den gemensamma jordbrukspolitiken. Åtgärderna ska särskilt omfatta följande:

a) De åtgärder som behövs för analys, förvaltning, övervakning, informationsutbyte och genomförande av den gemensamma jordbrukspolitiken samt sådana åtgärder som avser upprättande av kontrollsystem och tekniskt och administrativt stöd.

b) Kommissionen ska kunna inhämta de satellitbilder som krävs för de kontroller som utförs i enlighet med artikel 21.

▼B

c) De åtgärder som kommissionen genom fjärranalyser vidtar för att övervaka jordbruksresurser i enlighet med artikel 22.

d) De åtgärder som behövs för att behålla och utveckla metoder och tekniska hjälpmedel för information, sammankoppling, övervakning och kontroll av den ekonomiska förvaltningen av de medel som används för att finansiera den gemensamma jordbrukspolitiken.

e) Insatser för att informera om den gemensamma jordbrukspolitiken i enlighet med artikel 45.

f) Studier av den gemensamma jordbrukspolitiken och utvärdering av åtgärder som finansieras av fonderna, inbegripet förbättring av utvärderingsmetoder och informationsutbyte om de metoder som används inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

g) I förekommande fall inrättande av genomförandeorgan i enlighet med rådets förordning (EG) nr 58/2003 ([1]), som har uppgifter inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

h) Åtgärder relaterade till informationsspridning, medvetandegörande, främjande av samarbete och erfarenhetsutbyte inom unionen, som vidtas inom ramen för landsbygdsutveckling, inbegripet inrättande av nätverk mellan de berörda aktörerna.

i) De åtgärder som behövs för utveckling, registrering och skydd av logotyper inom ramen för unionens kvalitetspolitik och för skydd av därtill kopplade immateriella rättigheter samt nödvändig utveckling inom informationsteknik.

KAPITEL II

Utbetalande organ och andra organ

Artikel 7

Godkännande och återkallande av godkännande för utbetalande organ och samordningsorgan

1. Utbetalande organ ska vara myndigheter eller organ i medlemsstaterna med ansvar för att förvalta och kontrollera de utgifter som avses i artikel 4.1 och artikel 5.

Med undantag för utbetalning kan utförandet av dessa uppgifter delegeras.

2. Medlemsstaterna ska godkänna myndigheter eller organ som utbetalande organ om de har en administrativ organisation och ett internt kontrollsystem som ger tillräckliga garantier för att utbetalningarna är

([1]) Rådets förordning (EG) nr 58/2003 av den 19 december 2002 om stadgar för de genomförandeorgan som ansvarar för vissa uppgifter som avser förvaltningen av gemenskapsprogram (EGT L 11, 16.1.2003, s. 1).

▼B

lagliga och korrekta och att de redovisas på ett korrekt sätt. De utbetalande organen ska uppfylla minimivillkor för godkännande när det gäller interna förhållanden, kontroller, information och kommunikation samt övervakning som ska fastställas av kommissionen i enlighet med artikel 8.1 a.

Varje medlemsstat ska, med beaktande av sina konstitutionella bestämmelser, begränsa antalet godkända utbetalande organ till högst ett på nationell nivå eller, där så är tillämpligt, till ett per region. I de fall regionala utbetalande organ inrättas ska emellertid medlemsstaterna dessutom antingen godkänna ett nationellt utbetalande organ för stödprogram som på grund av sin natur måste förvaltas på nationell nivå eller överlåta förvaltningen av dessa program till sina regionala utbetalande organ.

Genom undantag från andra stycket får medlemsstaterna behålla det antal utbetalande organ som ackrediterats innan 20 december 2013.

Före utgången av 2016 ska kommissionen lägga fram en rapport inför Europaparlamentet och rådet om hur systemet med utbetalande organ fungerar i unionen, i förekommande fall åtföljd av lagstiftningsförslag.

3. Senast den 15 februari året efter det aktuella budgetåret ska ansvarig person vid det godkända utbetalande organet upprätta följande:

a) Årsräkenskaperna för de utbetalningar som gjorts för att verkställa de godkända utbetalande organens uppdrag tillsammans med den information som behövs för att avsluta räkenskaperna i enlighet med artikel 51.

b) En förvaltningsförklaring genom vilken man försäkrar att räkenskaperna är fullständiga, korrekta och sanningsenliga och att de interna kontrollsystemen fungerar korrekt, på grundval av objektiva kriterier, samt att de underliggande transaktionerna är lagliga och korrekta.

c) En årlig sammanfattning av de slutliga revisionsrapporterna och av de kontroller som genomförts, inklusive en analys av arten och omfattningen av de fel och svagheter som konstaterats i systemen samt de korrigerande åtgärder som ska vidtas eller som planeras.

Kommissionen får i undantagsfall förlänga tidsfristen från den 15 februari till senast den 1 mars efter att ha underrättats av den berörda medlemsstaten.

4. Om mer än ett utbetalande organ godkänns ska medlemsstaten utse ett offentligt organ, (nedan kallat *samordningsorganet*) som den ska tilldela följande uppgifter:

a) Samla in den information som ska ställas till kommissionens förfogande och överföra denna information till kommissionen.

▼B

b) Vidta eller samordna åtgärder, allt efter omständigheterna, för att avhjälpa allmänna brister och hålla kommissionen underrättad om eventuell uppföljning.

c) Främja och där så är möjligt säkerställa enhetlig tillämpning av unionens regler.

Samordningsorganet ska av medlemsstaterna ges ett särskilt godkännande med avseende på bearbetningen av den ekonomiska information som avses i första stycket a.

5. Om ett eller flera av de kriterier för godkännande som föreskrivs i punkt 2 inte eller inte längre uppfylls av ett godkänt utbetalande organ, ska medlemsstaten på eget initiativ eller på kommissionens begäran återkalla godkännandet, såvida inte det utbetalande organet genomför nödvändiga anpassningar inom en tid som bestäms beroende på hur allvarligt problemet är.

6. De utbetalande organen ska förvalta och säkerställa kontroll av de transaktioner som är kopplade till den offentliga intervention för vilken de ansvarar och de ska behålla det övergripande ansvaret inom detta område.

Artikel 8

Kommissionens befogenheter

1. För att säkerställa att det system som föreskrivs i artikel 7 fungerar väl, ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 111 om

a) minimivillkoren för att godkänna utbetalande organ och de samordningsorgan som avses i artikel 7.2 respektive artikel 7.4,

b) de utbetalande organens skyldigheter när det gäller offentlig intervention och reglerna för innehållet i deras förvaltnings- och kontrollansvar.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om

a) förfarandena för att bevilja, återkalla och granska godkännandet av utbetalande organ och samordningsorgan samt förfarandena för övervakningen av godkännandet av utbetalande organ,

b) det arbete och de kontroller som ska ligga till grund för förvaltningsförklaringen från de utbetalande organen,

c) det samordnande organets funktion och den överföring av information till kommissionen som avses i artikel 7.4.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

▼B

Artikel 9

Attesterande organ

1. Det attesterande organet ska vara ett offentligt eller privat revisionsorgan som utses av medlemsstaten. Om det är ett privat revisionsorgan och tillämplig unionsrätt eller nationell rätt kräver det ska det väljas ut av medlemsstaten genom ett offentligt anbudsförfarande. Det ska lämna ett utlåtande, utarbetat i överensstämmelse med internationellt accepterade revisionsstandarder, om huruvida det utbetalande organets årsräkenskaper är fullständiga, korrekta och sanningsenliga, huruvida de interna kontrollsystemen fungerar korrekt och huruvida de utgifter för vilka man ansökt om ersättning från kommissionen är lagliga och korrekta. I det utlåtandet ska även anges huruvida granskningen leder till ett ifrågasättande av påståendena i förvaltningsförklaringen.

Det attesterande organet ska besitta den nödvändiga tekniska sakkunskapen. Det ska i sin verksamhet vara oberoende av det berörda utbetalande organet och det berörda samordningsorganet liksom den myndighet som har godkänt detta organ.

2. Kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa regler om de attesterande organens uppgifter, inklusive kontrollerna och om de certifikat och rapporter, tillsammans med medföljande handlingar, som dessa organ ska upprätta. Med hänsyn till behovet av maximal effektivitet vid granskning av transaktioner och professionell revisionsbedömning, vad beträffar en integrerad strategi, ska genomförandeakterna också fastställa

a) de revisionsprinciper på vilka det attesterande organens utlåtanden är baserade, inklusive en bedömning av risker, interna kontroller och den nivå på revisionsbevis som krävs,

b) de revisionsmetoder som, med beaktande av internationella revisionsstandarder, ska användas av de attesterande organen när de utfärdar sina utlåtanden, i förekommande fall inklusive användning av ett enda integrerat stickprov för varje population och, i förekommande fall, möjligheten att medfölja vid de utbetalande organens kontroller på plats.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 10

Ersättning för utbetalningar som görs av utbetalande organ

De utgifter som avses i artikel 4.1 och artikel 5 får finansieras av unionsmedel endast om de har betalats av godkända utbetalande organ.

▼B

Artikel 11

Oavkortat stöd till stödmottagare

Utom i de fall där annat uttryckligen föreskrivs i unionsrätten ska stöd som faller inom ramen för finansiering enligt denna förordning oavkortat betalas ut till stödmottagarna.

AVDELNING III

SYSTEMET FÖR JORDBRUKSRÅDGIVNING

Artikel 12

Princip och tillämpningsområde

1. Medlemsstaterna ska inrätta ett system för rådgivning till stödmottagare om markskötsel och jordbruksdrift (nedan kallat systemet för jordbruksrådgivning). Det systemet för jordbruksrådgivning ska handhas av utsedda offentliga organ och/eller utvalda privata organ.

2. Systemet för jordbruksrådgivning ska åtminstone omfatta följande:

a) Skyldigheter på gårdsnivå som följer av föreskrivna verksamhetskrav och normerna för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden enligt avdelning VI kapitel I.

b) De jordbruksmetoder som har en gynnsam inverkan på klimatet och miljön som anges i avdelning III kapitel 3 i förordning (EU) nr 1307/2013 och det underhåll av jordbruksarealer som avses i artikel 4.1 c i förordning (EU) nr 1307/2013.

c) Åtgärder på gårdsnivå som anges i landsbygdsprogrammen som syftar till en modernisering av jordbruksföretag, uppbyggnad av konkurrenskraft, sektorsintegration, innovation och marknadsorientering samt främjande av entreprenörskap.

d) Krav på stödmottagare som antas av medlemsstaterna för tillämpning av artikel 11.3 i direktiv 2000/60/EG.

e) Krav på stödmottagare som antas av medlemsstaterna för genomförandet av artikel 55 i förordning (EG) nr 1107/2009, i synnerhet kravet som avses i artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG.

3. Systemet för jordbruksrådgivning får också omfatta bland annat

a) främjande av omvandling av jordbruk och diversifiering av deras ekonomiska verksamhet,

b) riskhantering och införande av lämpliga förebyggande åtgärder för att motarbeta naturkatastrofer, andra katastrofer och djur- och växtsjukdomar,

▼B

c) minimikraven i nationell rätt som avses i artiklarna 28.3 och 29.2 i förordning (EU) nr 1305/2013,

d) information om begränsning av och anpassning till klimatförändringar, biologisk mångfald och vattenskydd enligt bilaga I till den här förordningen.

Artikel 13

Särskilda krav som rör systemet för jordbruksrådgivning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att rådgivare som arbetar inom systemet för jordbruksrådgivning har lämpliga kvalifikationer och får regelbunden utbildning.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att rådgivning och kontroll hålls åtskilda. I detta avseende och om inte annat föreskrivs i nationel rätt om allmänhetens tillgång till handlingar, ska medlemsstaterna se till att de utvalda och utsedda organ som avses i artikel 12.1 inte röjer de personuppgifter eller uppgifter om enskilda som de inhämtar i samband med rådgivningen för andra personer än den stödmottagare som driver det berörda jordbruksföretaget, med undantag av oegentligheter och överträdelser, särskilt brottslig verksamhet, som upptäcks under verksamheten och som omfattas av en skyldighet iunionsrätten eller den nationella rätten att informera en offentlig myndighet.

3. Den berörda nationella myndigheten ska förse den potentiella stödmottagaren, i första hand i elektronisk form, med en tillämplig förteckning över utvalda och utsedda organ enligt artikel 12.1.

Artikel 14

Tillgång till systemet för jordbruksrådgivning

Stödmottagare och jordbrukare som inte får stöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken får använda systemet för jordbruksrådgivning på frivillig grund.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 99.2 fjärde stycket får medlemsstaterna dock i enlighet med objektiva kriterier fastställa vilka kategorier av stödmottagare som ska prioriteras för systemet för jordbruksrådgivning, inbegripet nätverk som verkar med begränsade medel i den mening som avses i artiklarna 53, 55 och 56 i förordning (EU) nr 1305/2013.

I sådana fall ska medlemsstaterna säkerställa att de jordbrukare prioriteras som har mest begränsad tillgång till någon annan rådgivningstjänst än systemet för jordbruksrådgivning.

Systemet för jordbruksrådgivning ska säkerställa att stödmottagare får tillgång till råd som återspeglar deras jordbruksföretags särskilda situation.

▼B

Artikel 15

Kommissionens befogenheter

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler om enhetligt genomförande av systemet för jordbruksrådgivning, så att systemet tas i full drift.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

AVDELNING IV

EKONOMISK FÖRVALTNING AV FONDERNA

KAPITEL I

EGFJ

Avsnitt 1

Finansiering av utgifter

Artikel 16

Budgettak

▼M4

1. Det årliga taket för EGFJ:s utgifter ska utgöras av de högsta belopp som fastställts för denna fond enligt förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 och enligt den förordning som rådet ska anta i enlighet med artikel 312.2 i EUF-fördraget för åren 2021–2027.

▼B

2. I den händelse unionsrätten anger att belopp som avses i punkt 1 ska minskas eller läggas till ska kommissionen anta genomförandeakter utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 116 och på grundval av de uppgifter som avses i unionsrätten, för att fastställa det nettoanslag som ska stå till förfogande för utgifterna från EGFJ.

Artikel 17

Månadsbetalningar

1. De medel som behövs för att finansiera de utgifter som avses i artikel 4.1 ska kommissionen ställa till medlemsstaternas förfogande genom månadsbetalningar, på grundval av betalningar som under en referensperiod har betalats av de godkända utbetalande organen.

2. Till dess att kommissionen har verkställt månadsbetalningarna ska medlemsstaterna tillhandahålla de medel som behövs för att täcka utgifterna, alltefter de godkända utbetalande organens behov.

Artikel 18

Förfarande för månadsbetalningar

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 51 och 52, ska kommissionen betala månadsbetalningarna för de utgifter som har betalats av godkända utbetalande organ under referensmånaden.

▼B

2. Månadsbetalningarna ska göras till varje medlemsstat senast den tredje arbetsdagen i den andra månaden efter den månad då utgifterna har betalats. De utgifter som medlemsstaterna betalar under perioden 1–15 oktober ska behandlas som om de betalats under oktober månad. De utgifter som betalats under perioden 16–31 oktober ska behandlas som om de betalats under november månad.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa beloppet av de månadsbetalningar som den gör på grundval av medlemsstaternas utgiftsdeklarationer och den information som lämnas i enlighet med artikel 102.1, med beaktande av behovet av minskningar eller innehållanden av betalningar som tillämpats enligt artikel 41, eller eventuella andra korrigeringar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 116, för att fastställa tilläggsbetalningar eller avdrag. Den kommitté som avses i artikel 116.1 ska i så fall underrättas vid närmast följande möte.

Artikel 19

Administrativa kostnader och personalkostnader

Utgifter för administration och personal som medlemsstaterna och stödmottagare som får stöd från EGFJ betalar ska inte bäras av EGFJ.

Artikel 20

Utgifter för offentlig intervention

1. Om det inom ramen för den samlade marknadsordningen inte fastställs något belopp per enhet vid en offentlig intervention, ska EGFJ finansiera den berörda åtgärden på grundval av schablonbelopp som är enhetliga inom hela unionen, särskilt när det gäller medel som härrör från medlemsstaterna och som används för uppköp av produkter, materiella åtgärder i samband med lagring och, i förekommande fall, bearbetning av interventionsprodukter.

2. För att kunna säkerställa finansieringen genom EGFJ av den offentliga interventionens utgifter, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 rörande

a) typen av åtgärder som kan komma i fråga för unionsfinansiering samt villkoren för ersättning av dessa utgifter,

b) villkoren för berättigande till ersättning samt beräkningsmetoder som baseras på de poster som faktiskt har konstaterats av de utbetalande organen eller på grundval av schablonbelopp som kommissionen har fastställt, eller på grundval av schablonbelopp och icke-schablonbelopp som fastställs i sektorslagstiftning inom jordbruket.

▼B

3. För att säkerställa att de anslag som unionens budget föreskriver för EGFJ förvaltas på lämpligt sätt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 för att fastställa regler om värderingen av de transaktioner som görs i samband med offentlig intervention, de åtgärder som ska vidtas i händelse av förlorade eller försämrade produkter i samband med offentlig intervention, och fastställande av de belopp som ska finansieras.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de belopp som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

Artikel 21

Inhämtande av satellitbilder

Förteckningen över de satellitbilder som krävs för kontroller ska fastställas gemensamt av kommissionen och medlemsstaterna, i enlighet med den specifikation som utarbetas av varje medlemsstat.

Kommissionen ska kostnadsfritt tillhandahålla dessa satellitbilder till kontrollorganen eller de tjänsteleverantörer som bemyndigats att representera dem.

Kommissionen ska dock fortsätta att äga satellitbilderna och ska få tillbaka dem när arbetet är slutfört. Den får också begära att arbete utförs för att förbättra teknikerna och arbetsmetoderna för att kontrollera jordbruksarealer genom fjärranalyser.

Artikel 22

Övervakning av jordbruksresurser

De åtgärder som finansieras enligt artikel 6 c ska syfta till att ge kommissionen medel att

a) förvalta unionens jordbruksmarknader i ett globalt perspektiv,

b) säkerställa jordbruksekonomisk och miljömässig övervakning av jordbruksmark, inklusive skogsjordbruk, liksom att övervaka grödoförhållanden för att möjliggöra beräkningar, i synnerhet med avseende på avkastning och jordbruksproduktion,

c) internationellt sprida tillgången till sådana beräkningar, såsom inom initiativ som samordnas av FN-organisationer eller andra internationella organ,

d) bidra till världsmarknadernas öppenhet, och

e) säkerställa teknisk uppföljning av det agrometerologiska systemet.

▼B

De åtgärder som finansieras i enlighet med artikel 6 c rör framför allt insamling eller köp av den information som krävs för genomförande och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken, däribland uppgifter från satellitövervakning och meteorologiska uppgifter, skapande av en infrastruktur för geografiska data samt en webbplats, särskilda undersökningar om klimatfrågor, fjärranalyser som används som hjälp vid övervakning av markkvaliteten, och aktualisering av agrometeorologiska och ekonometriska modeller. Vid behov ska dessa åtgärder genomföras i samarbete med nationella laboratorier och organ.

Artikel 23

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa

a) regler om finansieringen i enlighet med artikel 6 b och 6 c,

b) förfarandet genom vilket åtgärderna i artiklarna 21 och 22 ska genomföras för att uppfylla de uppsatta målen,

c) ramen som styr förvärv, förbättring och nyttjande av satellitbilder och meterologiska uppgifter samt de tillämpliga tidsfristerna.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Avsnitt 2

Budgetdisciplin

Artikel 24

Förenlighet med budgettaket

1. Anslagen för utgifter från EGFJ får inte i någon fas av budgetförfarandet och budgetgenomförandet överskrida det belopp som avses i artikel 16.

Alla rättsakter som kommissionen föreslår och som antas av Europaparlamentet och rådet, rådet eller kommissionen och som har inverkan på EGFJ-budgeten, ska vara förenliga med det belopp som avses i artikel 16.

2. Om det för en medlemsstat i unionsrätten föreskrivs ett finansieringstak för jordbruksutgifter i euro, ska dessa utgifter ersättas upp till det taket i euro, och, när artikel 41 tillämpas, med nödvändiga justeringar.

3. Nationella tak för direktstöd som avses i artikel 7 i förordning (EU) nr 1307/2013, justerade i enlighet med artikel 26 i den här förordningen, ska betraktas som finansiella tak uttryckta i euro.

▼B

Artikel 25

Reserv för kriser inom jordbrukssektorn

En reserv som är avsedd att ge ytterligare stöd för jordbrukssektorn vid större kriser som drabbar produktionen eller distributionen inom jordbruket ska upprättas (nedan kallad reserven för kriser i jordbrukssektorn) genom en minskning av direktstödet i början av varje år med hjälp av den mekanism för finansiell disciplin som avses i artikel 26.

Totalbeloppet för reserven ska vara 2 800 miljoner EUR med lika stora årliga delbetalningar på 400 miljoner EUR (2011 års priser) för perioden 2014–2020 och ska omfattas av rubrik 2 i den fleråriga budgetramen, såsom anges i bilagan till förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013.

Artikel 26

Finansiell disciplin

▼M4

1. För att säkerställa att de årliga tak som avses i artikel 16 för finansiering av marknadsrelaterade utgifter och direktstöd respekteras, ska det fastställas en justeringsgrad för direktstöden (nedan kallad *justeringsgraden*) när prognoserna för finansieringen av de åtgärder som finansieras inom det särskilda taket för ett visst budgetår tyder på att det tillämpliga årliga taket kommer att överskridas.

▼M3

_____

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa justeringsgraden senast den 30 juni det kalenderår för vilket justeringsgraden är tillämplig. Sådana genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

4. Fram till den 1 december det kalenderår för vilket justeringsgraden är tillämplig får kommissionen, på grundval av nya uppgifter, anta genomförandeakter för att anpassa den justeringsgrad som fastställts enligt punkt 3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

▼B

5. Genom undantag från artikel 169.3 fjärde stycket i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska medlemsstaterna återbetala de anslag som överförts i enlighet med artikel 169.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 till de slutliga stödmottagare som under det budgetår som anslagen överförs till omfattas av den justeringsgrad som avses i punkt 1 i denna artikel.

▼B

Den återbetalning som avses i första stycket ska endast tillämpas för stödmottagare i de medlemsstater där finansiell disciplin tillämpats under det föregående budgetåret.

6. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa villkor och bestämmelser för anslag som förs över i enlighet med artikel 169.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 för att finansiera de utgifter som avses i artikel 4.1 b i den här förordningen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

7. När denna artikel tillämpas ska beloppet för den reserv för kriser i jordbrukssektorn som avses i artikel 25 inkluderas när justeringsgraden fastställs. Varje belopp som inte gjorts tillgängligt för krisåtgärder i slutet av budgetåret kommer att utbetalas i enlighet med punkt 5 i denna artikel.

Artikel 27

Förfarandet för budgetdisciplin

1. Kommissionen ska för Europaparlamentet och rådet, samtidigt med budgetförslaget för ett budgetår N, lägga fram sina prognoser för budgetåren N - 1, N och N + 1.

2. Om det när budgetförslaget för år N upprättas verkar finnas risk för att det belopp som avses i artikel 16 för budgetår N kommer att överskridas, ska kommissionen för Europaparlamentet och rådet eller för rådet föreslå de åtgärder som behövs för att säkerställa att detta belopp inte överskrids.

3. Närhelst kommissionen bedömer att det finns risk för att det belopp som avses i artikel 16 kan komma att överskridas och den inte har möjlighet att inom ramen för sina befogenheter vidta tillräckliga åtgärder för att råda bot på situationen, ska kommissionen för att se till att beloppet inte överskrids föreslå andra åtgärder. Dessa åtgärder ska antas av rådet om den rättsliga grunden för den relevanta åtgärden är artikel 43.3 i EUF-fördraget eller av Europaparlamentet och rådet om den rättsliga grunden för den relevanta åtgärden är artikel 43.2 i EUF-fördraget.

4. Om det vid slutet av budgetår N visar sig att medlemsstaternas ersättningsanspråk överskrider eller kan komma att överskrida det belopp som avses i artikel 16 ska kommissionen

a) beakta dessa anspråk i proportion till medlemsstaternas anspråk och inom den tillgängliga budgetens begränsningar, och ska anta genomförandeakter för att preliminärt fastställa månadsbetalningarna för den berörda månaden,

b) för alla medlemsstater senast den 28 februari år N + 1 fastställa situationen när det gäller unionsfinansiering för budgetår N,

▼B

c) anta genomförandeakter för att fastställa totalbeloppet för unionsfinansiering uppdelat per medlemsstat på grundval av en enda unionsfinansieringsnivå inom gränserna för den budget som gällde för månadsbetalningarna,

d) senast i samband med de betalningar som hänför sig till mars månad år N + 1 betala eventuell kompensation som ska göras med avseende på medlemsstaterna.

De genomförandeakter som föreskrivs i första stycket leden a och c ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

Artikel 28

System för tidig varning

För att säkerställa att budgettaket i artikel 16 inte överskrids ska kommissionen genomföra ett varningssystem med uppföljning månadsvis av utgifterna från EGFJ.

I det avseendet ska kommissionen i början av varje budgetår fastställa profiler över månadsutgifterna, i förekommande fall på grundval av medelvärdet av månadsutgifterna under de tre närmast föregående åren.

Kommissionen ska lägga fram återkommande rapporter för Europaparlamentet och rådet där utvecklingen av utbetalade utgifter granskas i relation till profilerna och där en bedömning görs av det planerade genomförandet för det pågående budgetåret.

Artikel 29

Referensväxelkurser

1. När kommissionen antar budgetförslaget eller en ändringsskrivelse till budgetförslaget rörande jordbruksutgifterna, ska den för att upprätta budgetberäkningarna för EGFJ använda den genomsnittliga växelkurs mellan euro och US-dollar som använts på marknaden under det senaste kvartalet, som ska ha avslutats senast 20 dagar innan kommissionen antog budgeten.

2. När kommissionen antar ett förslag till tilläggs- eller ändringsbudget eller en ändringsskrivelse till en sådan ska den, i den mån dessa handlingar berör anslag till åtgärder som avses i artikel 4.1 a, använda

a) medelvärdet av den växelkurs mellan euro och US-dollar som faktiskt noterats på marknaden från och med den 1 augusti föregående budgetåret till och med slutet av det senaste kvartalet som ska ha avslutats minst 20 dagar innan kommissionen antog budgeten, och senast den 31 juli pågående budgetår,

▼B

b) den genomsnittliga kurs som faktiskt noterats under det senaste kvartalet, som ska ha avslutats minst 20 dagar innan kommissionen antog budgeten, som en prognos för den resterande delen av budgetåret.

KAPITEL II

EJFLU

▼C1

Avsnitt **1**

Allmänna bestämmelser för Ejflu

▼B

Artikel 30

Ingen dubbelfinansiering

Utgifter som finansieras från Ejflu får inte finansieras från någon annan post i unionens budget.

Artikel 31

Gemensamma bestämmelser för alla utbetalningar

1. I enlighet med artikel 77.1 i förordning (EU) nr 1303/2013 får kommissionens utbetalningar av det Ejflu-bidrag som avses i artikel 5 i den här förordningen inte överskrida budgetåtagandena.

Dessa utbetalningar ska anslås till det tidigaste gällande budgetåtagandet.

2. Artikel 84 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.

Avsnitt 2

Finansiering av landsbygdsprogram

Artikel 32

Ekonomiskt bidrag från Ejflu

Det ekonomiska bidraget från Ejflu för utgifter inom landsbygdsprogrammen ska fastställas för varje program, inom de budgettak som fastställs av unionsrätten avseende stöd till landsbygdsutveckling genom Ejflu

Artikel 33

Budgetåtaganden

I enlighet med artikel 76 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska unionens budgetåtaganden för landsbygdsprogram gälla.

▼B

Avsnitt 3

Ekonomiskt bidrag till landsbygdsprogram

Artikel 34

Bestämmelser som gäller för utbetalningar för landsbygdsprogram

1. Medlemsstaterna ska få tillgång till de anslag som är nödvändiga för att finansiera utgifterna som avses i artikel 5 i form av förskott, mellanliggande betalningar och slutbetalningar såsom beskrivs i detta avsnitt.

2. Förskott och mellanliggande betalningar får tillsammans för varje landsbygdsutvecklingsprogram uppgå till högst 95 % av bidraget från Ejflu.

När taket på 95 % har nåtts ska medlemsstaterna fortsätta att överlämna betalningsansökningar till kommissionen.

Artikel 35

Bestämmelser om förskott

1. Kommissionen ska, efter sitt beslut om antagande av ett landsbygdsprogram, betala ett belopp som förskott till medlemsstaten för hela programperioden. Detta förskott ska betalas i delbetalningar enligt följande:

a) ►C1 2014: 1 % av Ejflu:s stöd till programmet ◄ för hela programperioden och 1,5 % av Ejflu:s stöd till programmet för hela programperioden när en medlemsstat har mottagit ekonomiskt bistånd sedan 2010, antingen i enlighet med artiklarna 122 och 143 i EUF-fördraget, eller från Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF) eller mottar ekonomiskt bistånd den 31 december 2013 i enlighet med artiklarna 136 och 143 i EUF-fördraget,

b) 2015: 1 % av Ejflu:s stöd till programmet för hela programperioden och 1,5 % av Ejflu:s stöd till programmet för hela programperioden när en medlemsstat har mottagit ekonomiskt bistånd sedan 2010, i enlighet med artiklarna 122 och 143 i EUF-fördraget, eller från EFSF eller mottar ekonomiskt bistånd den 31 december 2014 i enlighet med artiklarna 136 och 143 i EUF-fördraget,

c) 2016: 1 % av Ejflu:s stöd till programmet för hela programperioden.

Om ett landsbygdsprogram antas 2015 eller senare ska de första delbetalningarna betalas ut under det år då programmet antas.

2. Hela det belopp som utbetalas som förskott ska återbetalas till kommissionen, om medlemsstaten inte har betalat några utgifter för och inte har lämnat någon utgiftsdeklaration för landsbygdsprogrammet inom 24 månader efter utbetalningen av den första delen av förskottet.

▼B

3. Den ränta som förskottet ger upphov till ska överföras till landsbygdsprogrammet och avräknas från beloppet för offentliga utgifter i den slutliga utgiftsdeklarationen.

4. Det totala förskottsbeloppet ska slutjusteras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 51 i denna förordning innan landsbygdsprogrammet avslutas.

Artikel 36

Mellanliggande betalningar

1. De mellanliggande betalningarna ska göras för varje landsbygdsprogram. De ska beräknas genom att den medfinansieringsnivå som gäller för varje åtgärd tillämpas på de offentliga utgifter som betalats och som hänför sig till denna åtgärd i enlighet med artikel 59 i förordning (EU) nr 1305/2013.

2. I den mån det finns tillgängliga medel, ska kommissionen ska, med beaktande av minskningar eller innehållanden som tillämpas enligt artikel 41, göra mellanliggande betalningar för att lämna ersättning för utgifter som betalats av de godkända utbetalande organen för genomförandet av programmen.

3. Kommissionen ska göra en mellanliggande betalning endast om följande krav har uppfyllts:

a) En utgiftsdeklaration som är underskriven av det godkända utbetalande organet enligt artikel 102.1 c har kommit in till kommissionen.

b) Det totalbelopp för bidrag från Ejflu som tilldelats varje åtgärd för hela den ifrågavarande programperioden har respekterats.

c) Den senaste årsrapporten om genomförandet av landsbygdsprogrammet har lämnats in till kommissionen.

4. Om något av kraven enligt punkt 3 inte är uppfyllt, ska kommissionen snarast underrätta det godkända utbetalande organet eller samordningsorganet, i de fall ett sådant har utsetts. Om något av de krav som fastställs i punkt 3 a eller 3 c inte har efterlevts ska utgiftsdeklarationen vara ogiltig.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 51 och 52, ska kommissionen göra en mellanliggande betalning senast 45 dagar efter det att en utgiftsdeklaration som uppfyller kraven i punkt 3 i denna artikel har diarieförts.

6. De godkända utbetalande organen ska upprätta och till kommissionen översända, direkt eller via samordningsorganet om ett sådant har utsetts, mellanliggande utgiftsdeklarationer för landsbygdsprogram, med den periodicitet som fastställs av kommissionen.

▼B

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa den periodicitet med vilken de godkända utbetalande organen ska översända dessa mellanliggande utgiftsdeklarationer. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Utgiftsdeklarationerna ska täcka de utgifter som de godkända utbetalande organen har haft under varje berörd tidsperiod. I de fall det inte går att lämna en deklaration för de utgifter som avses i artikel 65.9 i förordning (EU) nr 1303/2013 på grund av kommissionens pågående godkännande av en programändring, får en utgiftsdeklaration för dessa utgifter lämnas under efterföljande perioder.

De mellanliggande utgiftsdeklarationerna för utgifter som betalats från och med den 16 oktober ska belasta budgeten det påföljande året.

7. Artikel 83 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska gälla.

Artikel 37

Utbetalning vid slutbetalning och avslutande av program

1. Slutbetalning ska göras av kommissionen, efter det att den sista årsrapporten för genomförandet av ett landsbygdsprogram har kommit in, på grundval av den gällande finansieringsplanen, årsräkenskaperna för det senaste budgetåret då det berörda landsbygdsprogrammet genomfördes och motsvarande beslut om avslutande av räkenskaperna, under förutsättning att det finns medel i budgeten. Dessa räkenskaper ska ha inkommit till kommissionen senast sex månader efter det fastställda slutdatumet för stödberättigande av utgifter som avses i artikel 65.2 i förordning (EU) nr 1303/2013, och ska omfatta de utbetalningar det utbetalande organet har gjort fram till och med det sista datumet för stödberättigande av utgifter.

2. Slutbetalningen ska utbetalas senast sex månader efter det att kommissionen mottagit den information och de handlingar som avses i punkt 1 i denna artikel och de sista årsräkenskaperna har avslutats. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 38.5 ska de återstående medel som det fortfarande finns åtaganden för efter slutbetalningen återtas av kommissionen inom en period av sex månader.

3. Om den sista årsrapporten och de handlingar som är nödvändiga för avslutande av räkenskaperna för programmets sista genomförandeår inte har kommit in till kommissionen senast det datum som anges i punkt 1 medför detta automatiskt återtagande av medlen enligt artikel 38.

Artikel 38

Automatiskt återtagande för landsbygdsprogram

1. Den del av ett budgetåtagande för ett landsbygdsprogram som inte har använts för utbetalning av förskottet eller för mellanliggande betalningar eller för vilken ingen utgiftsdeklaration som uppfyller kraven i artikel 36.3 har kommit in till kommissionen senast den 31 december det tredje året efter det år då budgetåtagandet gjordes, ska automatiskt återtas av kommissionen.

▼B

2. Den del av de budgetåtaganden som ännu inte har avslutats vid slutdatumet för stödberättigande enligt artikel 65.2 i förordning (EU) nr 1303/2013 för vilken ingen utgiftsdeklaration har lämnats in senast sex månader efter detta datum, ska automatiskt återtas.

▼M3

3. I händelse av ett rättsligt förfarande eller administrativt överklagande med suspensiv verkan, ska den tidsfrist som avses i punkt 1 eller 2 för det automatiska återtagandet, vad avser det belopp som motsvarar de berörda verksamheterna, avbrytas under tiden det rättsliga förfarandet eller det administrativa överklagandet pågår, under förutsättning att kommissionen får en motiverad anmälan från medlemsstaten senast den 31 januari år N + 4.

▼B

4. Följande ska inte beaktas vid beräkningen av automatiskt återtagande:

a) Den del av budgetåtagandena för vilken en utgiftsdeklaration har gjorts, men där ersättningen minskats eller innehållits av kommissionen den 31 december år N + 3.

b) Den del av budgetåtagandena som inte har betalats ut av ett utbetalande organ på grund av force majeure och som är av avgörande betydelse för genomförandet av landsbygdsprogrammet. De nationella myndigheter som åberopar force majeure ska påvisa de direkta följderna för genomförandet av hela eller delar av programmet.

Medlemsstaten ska senast den 31 januari till kommissionen skicka information om de undantag som avses i första stycket avseende de belopp som deklarerats senast vid utgången av föregående år.

5. Kommissionen ska i god tid informera medlemsstaterna om det finns risk för att automatiskt återtagande kan komma att tillämpas. Kommissionen ska också informera dem om vilket belopp som kan komma att återtas på grundval av de uppgifter som kommissionen har tillgång till. Medlemsstaterna ska ha två månader från och med att denna information har mottagits på sig för att godkänna beloppet i fråga eller för att framföra synpunkter. Kommissionen ska genomföra det automatiska återtagandet senast nio månader efter den sista tidsfristen som fastställs då punkterna 1–3 tillämpas.

6. Vid automatiskt återtagande ska Ejflu:s bidrag till det berörda landsbygdsprogrammet för det aktuella året minskas med det återtagna beloppet. Medlemsstaten ska lägga fram en reviderad finansieringsplan som fördelar stödminskningen mellan de olika åtgärderna i programmet och som ska godkännas av kommissionen. Annars ska kommissionen proportionellt minska de belopp som tilldelats varje åtgärd.

▼B

KAPITEL III

Gemensamma bestämmelser

Artikel 39

Budgetår för jordbruket

Utan att det påverkar de särskilda bestämmelser om deklaration av utgifter och inkomster för offentlig intervention som fastställs av kommissionen enligt artikel 46.6 a ska budgetåret för jordbruket täcka de utgifter och de inkomster som de utbetalande organen tar upp i räkenskaperna för fondernas budget under budgetår "N" som börjar den 16 oktober år "N-1" och löper till den 15 oktober år "N".

Artikel 40

Iakttagande av betalningsfrister

När unionsrätten anger tidsfrister för betalning ska alla utbetalningar som görs av de utbetalande organen till stödmottagarna, före tidigast möjliga betalningsdatum och efter sista möjliga betalningsdatum, betraktas som ej berättigande till unionsfinansiering, utom i de fall, på de villkor och inom de gränser som fastställs med beaktande av proportionalitetsprincipen.

För att se till att utgifter som betalas ut före första möjliga betalningsdatum eller efter sista möjliga betalningsdatum blir berättigade till unionsfinansiering samtidigt som man begränsar de finansiella verkningarna av detta ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 genom undantag från regeln i första stycket.

Artikel 41

Minskning och innehållande av månadsbetalningar och mellanliggande betalningar

1. Om kommissionen, med hjälp av utgiftsdeklarationerna eller den information som avses i artikel 102, fastställer att utgifterna har betalats av organ som inte är godkända utbetalande organ, att betalningsperioderna eller de budgettak som fastställs i unionsrätten inte har iakttagits eller att utgifterna på annat sätt inte har betalats på ett sätt som är förenligt med unionens regler, får kommissionen minska eller hålla inne månadsbetalningarna eller de mellanliggande betalningarna till den berörda medlemsstaten inom ramen för de genomförandeakter som avser månadsbetalningar som avses i artikel 18.3 eller inom ramen för de mellanliggande betalningar som avses i artikel 36, efter det att medlemsstaten fått tillfälle att lämna sina synpunkter.

Om utgiftsdeklarationerna eller den information som avses i artikel 102 inte räcker till för att kommissionen ska kunna fastställa att utgifterna har betalats i enlighet med unionens regler, ska kommissionen uppmana den berörda medlemsstaten att lämna ytterligare information och sina synpunkter inom en period som inte ska vara kortare än 30 dagar. Om medlemsstaten inte lämnar något svar på kommissionens begäran inom den fastställda tidsperioden, eller om det inlämnade svaret anses vara otillräckligt eller visar att utgifterna inte har betalats i enlighet med

▼B

unionens föreskrifter, får kommissionen minska eller hålla inne månadsbetalningarna eller de mellanliggande betalningarna till den berörda medlemsstaten inom ramen för de genomförandeakter om månadsbetalningar som avses i artikel 18.3 eller inom ramen för de mellanliggande betalningar som avses i artikel 36.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter för att minska eller hålla inne månadsbetalningarna eller de mellanliggande betalningarna till en medlemsstat om en eller flera av de centrala komponenterna i det nationella kontrollsystemet i fråga inte existerar, eller inte fungerar på grund av de konstaterade bristernas allvarliga eller ihållande karaktär eller om det finns likartade allvarliga brister i systemet för återvinning av oegentligt utförda betalningar och om ett av följande villkor är uppfyllt:

a) De brister som avses i första stycket är av fortlöpande natur och har lett till minst två genomförandeakter enligt artikel 52 genom vilka finansiering av utgifter från den berörda medlemsstaten undantagits från unionsfinansieringen.

b) Kommissionen fastställer att den berörda medlemsstaten inte är i stånd att genomföra de korrigerande åtgärder som krävs inom den omedelbara framtiden, i enlighet med en handlingsplan med tydliga framstegsindikatorer som ska fastställas i samråd med kommissionen.

Minskningen eller innehållandet av utbetalningarna ska tillämpas för de relevanta utgifter som betalats av det utbetalande organet och för vilka brister befunnits förekomma under en period som ska fastställas i de genomförandeakter som avses i detta stycke och som inte får vara längre än tolv månader. Om villkoren för minskningen eller innehållandet fortfarande är uppfyllda, får kommissionen anta genomförande akter för att förlänga den perioden med ytterligare perioder, på högst tolv månader totalt. Om dessa villkor inte längre uppfylls ska minskningen eller innehållandet upphöra.

De genomförandeakter som föreskrivs i detta stycke ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

Innan kommissionen antar de genomförandeakter som avses i detta stycke, ska den informera den berörda medlemsstaten om sin avsikt att göra detta och uppmana medlemsstaten att reagera inom en period som inte får vara kortare än 30 dagar.

Genomförandeakterna som fastställer de månadsbetalningar som avses i artikel 18.3 eller de mellanliggande betalningar som avses i artikel 36, ska ta hänsyn till de genomförandeakter som antas i enlighet med denna punkt.

3. Minskningar och innehållanden enligt denna artikel ska tillämpas i enlighet med proportionalitetsprincipen och ska inte påverka tillämpningen av artiklarna 51 och 52.

4. Minskningar och innehållanden av utbetalningar enligt denna artikel ska inte påverka tillämpningen av artiklarna 19, 22 och 23 i förordning (EU) nr 1303/2013.

▼B

De innehållanden av utbetalningar som avses i artiklarna 19 och 22 i förordning (EU) nr 1303/2013ska tillämpas i enlighet med förfarandet i punkt 2 i den här artikeln.

Artikel 42

Innehållande av utbetalningar vid sen inlämning

Om sektorslagstiftningen inom jordbruket kräver att medlemsstaterna inom en specifik tidsperiod ska lämna information om antalet kontroller som utförts enligt artikel 59 och resultaten av dessa och om en medlemsstat lämnar in uppgifterna för sent, får kommissionen hålla inne de månadsbetalningar som avses i artikel 18 eller de mellanliggande betalningar som avses i artikel 36, förutsatt att kommissionen i god tid före referensperiodens början har gett medlemsstaterna tillgång till alla de uppgifter, blanketter och upplysningar som de behöver för att ta fram de statistiska uppgifterna. Det belopp som ska ställas in får inte överstiga 1,5 % av de utgifter för vilka de relevanta statistiska uppgifterna inte har lämnats in i tid. Vid tillämpning av innehållandet ska kommissionen agera i enlighet med proportionalitetsprincipen och beakta förseningens längd. I synnerhet ska hänsyn tas till om beviljandet av ansvarsfrihet för budgeten äventyras av att uppgifterna lämnats in för sent. Innan kommissionen håller inne månadsbetalningarna ska den skriftligen meddela den berörda medlemsstaten. Kommissionen ska betala ut de innehållna beloppen när den erhåller de statistiska uppgifterna från de berörda medlemsstaterna, under förutsättning att dagen för mottagande inte är senare än den 31 januari påföljande år.

Artikel 43

Avsättning av inkomster för särskilda ändamål

1. Följande ska vara inkomster avsatta för särskilda ändamål i den mening som avses i artikel 21 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012:

▼M3

a) Belopp som enligt artiklarna 40, 52 och 54 samt, när det gäller utgifter inom ramen för EGFJ, enligt artiklarna 41.2 och 51 ska betalas till unionens budget, inbegripet ränta på dessa belopp.

▼B

b) Belopp som inkasseras eller drivs in enligt del II avdelning I kapitel III avsnitt III i förordning (EG) nr 1234/2007.

c) Belopp som har inkasserats till följd av sanktioner i enlighet med de särskilda regler som fastställs i unionens sektorslagstiftning inom jordbruket, förutom om denna lagstiftning uttryckligen anger att medlemsstaterna får hålla inne dessa belopp.

d) Belopp som, när det gäller utgifter inom EGFJ, motsvarar sanktioner som tillämpas i enlighet med de regler om tvärvillkor som fastställs i avdelning VI kapitel II.

e) Alla säkerheter, borgen och garantier som har ställts i enlighet med unionsrätten antagen inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, med undantag för landsbygdsutveckling, och som senare förverkats. Medlemsstaterna ska emellertid behålla förverkade säkerheter som ställts vid beviljande av export- eller importlicenser eller inom ett anbudsförfarande med det enda syftet att säkerställa att anbudsgivarna ger seriösa anbud.

▼B

2. De belopp som avses i punkt 1 ska betalas till unionens budget och ska, om de återanvänds, uteslutande användas för att finansiera utgifter från EGFJ eller Ejflu.

3. Denna förordning ska även tillämpas på inkomster avsatta för särskilda ändamål enligt punkt 1.

4. När det gäller EGFJ ska artiklarna 170 och 171 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 gälla i tillämpliga delar för räkenskaperna för de inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i den här förordningen.

Artikel 44

Separat redovisning

Varje utbetalande organ ska föra separata räkenskaper för de anslag som unionens budget föreskriver för fonderna.

Artikel 45

Informationsåtgärder

1. Den information som finansieras i enlighet med artikel 6 e ska i synnerhet syfta till att hjälpa till att förklara, genomföra och utveckla den gemensamma jordbrukspolitiken, upplysa allmänheten om vad den gemensamma jordbrukspolitiken handlar om och dess målsättningar, att återupprätta konsumenternas förtroende efter kriser med hjälp av informationskampanjer, ge upplysningar till jordbrukare och andra parter som verkar på landsbygden och främja den europeiska jordbruksmodellen samt hjälpa medborgarna att förstå den.

Den är avsedd att erbjuda enhetlig, objektiv och heltäckande information, både inom och utanför unionen, för att ge en korrekt och samlad bild av den gemensamma jordbrukspolitiken.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 kan bestå av

a) årliga arbetsprogram eller andra specifika åtgärder som presenteras av en tredje part,

b) aktiviteter som genomförs på kommissionens initiativ.

Dessa lagstadgade åtgärder eller de åtgärder som redan finansieras inom ramen för en annan unionsverksamhet ska uteslutas.

För att genomföra de aktiviteter som avses i led b får kommissionen ta hjälp av externa experter.

De åtgärder som avses i första stycket ska också bidra till att säkerställa gemensam kommunikation om unionens politiska prioriteringar, i den mån dessa prioriteringar har anknytning till de allmänna målen i denna förordning.

▼B

3. Senast den 31 oktober varje år ska kommissionen offentliggöra en ansökningsomgång som iakttar de villkor som anges i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

4. Den kommitté som avses i artikel 116.1 ska informeras om de åtgärder som planerats och vidtagits i enlighet med denna artikel.

5. Kommissionen ska vartannat år överlämna en rapport om tillämpningen av denna artikel till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 46

Kommissionens befogenheter

1. För att kunna ta hänsyn till de inkomster som de utbetalande organen får för unionsbudgetens räkning på grundval av de utgiftsdeklarationer som medlemsstaterna lämnar in, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 rörande villkoren för när kompensationsbetalningar ska göras ifråga om vissa utgifter och inkomster inom ramen för fonderna.

2. Om unionsbudgeten inte har antagits i början av budgetåret eller om totalbeloppet för de inplanerade åtagandena överskrider det tröskelvärde som anges i artikel 170.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, ska kommissionen, för att kunna göra en rimlig fördelning mellan medlemsstaterna av de anslag som finns tillgängliga, ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 i den här förordningen om metoden för åtagandena och utbetalningen av beloppen.

3. För att kontrollera konsekvensen i de uppgifter som medlemsstaterna har lämnat om utgifter eller annan information som föreskrivs i denna förordning ska kommissionen, då skyldigheten att underrätta kommissionen enligt artikel 102 inte har uppfyllts, ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet i artikel 115 om uppskjutande av kommissionens månadsbetalningar till medlemsstaterna som avses i artikel 42 när det gäller utgifter för EGFJ och för att fastställa villkoren för kommissionens minskning eller innehållandet av mellanliggande betalningar till medlemsstaterna inom ramen för Ejflu enligt den artikeln.

4. Vid tillämpningen av artikel 42, för att säkerställa att den proportionalitetsprincipen iakttas, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 med regler om

a) förteckningen över åtgärder som omfattas av artikel 42,

b) storleken på innehållandet av utbetalningarna enligt den artikeln.

5. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa närmare regler om den skyldighet som föreskrivs i artikel 44 samt även de särskilda villkor som gäller för de uppgifter som ska bokföras i de utbetalande organens räkenskaper. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

▼B

6. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler om

a) finansiering och redovisning av interventionsåtgärder i form av offentlig lagring och om andra utgifter som finansieras av fonderna,

b) villkor och bestämmelser för automatiska återtagandeförfaranden,

c) förfarande och andra praktiska arrangemang för att den mekanism som anges i artikel 42 ska fungera korrekt.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

KAPITEL IV

Bokföringsmässig kontroll

Avsnitt I

Allmänna bestämmelser

Artikel 47

Kommissionens kontroller på plats

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de kontroller som medlemsstaterna gör enligt nationella lagar och andra författningar eller artikel 287 i EUF-fördraget, eller de kontroller som görs med stöd av artikel 322 i EUF-fördraget eller på grundval av rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ([1]), får kommissionen anordna kontroller på plats i medlemsstaterna i syfte att särskilt kontrollera

a) om de administrativa rutinerna är förenliga med unionsföreskrifterna,

b) om de erforderliga verifikationerna finns och om de överensstämmer med den verksamhet som finansieras av EGFJ eller Ejflu,

c) under vilka förhållanden den verksamhet som finansieras av EGFJ eller Ejflu genomförs och kontrolleras,

d) om ett utbetalande organ uppfyller de kriterier för godkännande som fastställs i artikel 7.2 och om medlemsstaten tillämpar bestämmelserna i artikel 7.5 korrekt.

De personer som kommissionen bemyndigar att på dess vägnar genomföra kontroller på plats eller kommissionens tjänstemän som verkar inom ramen för sina befogenheter, ska ha tillgång till bokföring och alla andra handlingar, inbegripet de handlingar och motsvarande metadata som upprättas eller tas emot och bevaras på elektroniskt medium, som har anknytning till utgifter som finansieras av EGFJ eller Ejflu.

([1]) Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

▼B

Befogenheterna att utföra kontroller på plats får inte påverka tillämpningen av nationella bestämmelser som reserverar vissa åtgärder för ombud som utses särskilt enligt nationell rätt. Utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ([1]) och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ska de personer som bemyndigats av kommissionen att agera på dess vägnar bland annat inte medverka vid hembesök hos eller formella förhör med personer på grundval av den berörda medlemsstatens rätt. De ska emellertid ha tillgång till den information som erhålls på detta sätt.

2. Kommissionen ska i god tid före kontrollen på plats underrätta den berörda medlemsstaten eller den medlemsstat på vars territorium kontrollen ska äga rum och ska när kontrollerna organiseras ta hänsyn till de administrativa konsekvenserna för de utbetalande organen. Tjänstemän från den berörda medlemsstaten får delta i sådana kontroller.

På begäran av kommissionen och med medlemsstatens samtycke, ska kompletterande kontroller eller utredningar av den verksamhet som avses i denna förordning utföras av medlemsstatens behöriga myndigheter. Tjänstemän från kommissionen eller personer som har bemyndigats av kommissionen att agera på dess vägnar får delta i dessa kontroller.

För att förbättra kontrollerna får kommissionen, med de berörda medlemsstaternas samtycke, be myndigheter i dessa medlemsstater om hjälp för vissa kontroller eller utredningar.

Artikel 48

Tillgång till information

1. Medlemsstaterna ska låta kommissionen ta del av alla uppgifter som behövs för att fonderna ska fungera väl, och vidta alla lämpliga åtgärder för att underlätta de kontroller som kommissionen anser bör genomföras inom ramen för förvaltningen av unionens medel, inbegripet kontroller på plats.

2. Medlemsstaterna ska, på kommissionens begäran, underrätta den om alla lagar och andra författningar som de har antagit för att genomföra de unionsrättsakter som avser den gemensamma jordbrukspolitiken, i den mån dessa akter får ekonomiska följder för EGFJ eller Ejflu.

3. Medlemsstaterna ska låta kommissionen ta del av uppgifter om oegentligheter och misstänkta bedrägerifall som har konstaterats, liksom uppgifter om de åtgärder som har vidtagits enligt avsnitt III i detta kapitel för att driva in belopp som felaktigt har betalats ut till följd av sådana oegentligheter och bedrägerier.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

▼B

Artikel 49

Tillgång till handlingar

De godkända utbetalande organen ska bevara verifikationerna för de utbetalningar som har gjorts och de handlingar som hör till de administrativa och fysiska kontroller som föreskrivs i unionsrätten, och ställa dessa handlingar och uppgifter till kommissionens förfogande. Dessa verifikationer får bevaras i elektronisk form enligt de villkor som kommissionen fastställt på grundval av artikel 50.2.

Om handlingarna förvaras hos en myndighet som handlar i ett utbetalande organs ställe och som har till uppgift att utanordna medlen, ska denna till det godkända utbetalande organet lämna rapporter om antalet genomförda kontroller, innehållet i dem och de åtgärder som har vidtagits mot bakgrund av resultaten.

Artikel 50

Kommissionens befogenheter

1. För att säkerställa att bestämmelserna om kontroller på plats och tillgång till handlingar och information enligt detta kapitel tillämpas korrekt och effektivt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115, vilka kompletterar de särskilda skyldigheter som medlemsstaterna ska fullgöra enligt detta kapitel.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter om

a) de förfaranden som rör de särskilda skyldigheter som medlemsstaterna måste iaktta i samband med de kontroller som föreskrivs i detta kapitel,

b) de förfaranden som rör de skyldigheter att samarbeta som medlemsstaterna har i samband med genomförandet av artiklarna 47 och 48,

c) förfaranden och andra praktiska arrangemang avseende den rapporteringsskyldighet som avses i artikel 48.3,

d) de villkor i enlighet med vilka de verifikationer som avses i artikel 49 ska förvaras, inbegripet verifikationernas form och den tidsperiod under vilken de ska bevaras.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Avsnitt II

Avslutande av räkenskaperna

Artikel 51

Bokföringsmässig kontroll

Före den 31 maj det år som följer på det berörda budgetåret och på grundval av de uppgifter som överlämnats i enlighet med artikel 102.1 c, ska kommissionen anta genomförandeakter innehållande dess beslut

▼B

att avsluta räkenskaperna för de godkända utbetalande organen. Dessa genomförandeakter ska behandla årsräkenskapernas fullständighet, korrekthet och sanningsenlighet och ska inte påverka beslut som antas senare enligt artikel 52.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

Artikel 52

Kontroll av överensstämmelse

►C1 1. När kommissionen upptäcker att utgifter som omfattas av artikel 4.1 och artikel 5 inte har betalats ut i överensstämmelse med unionsrätten och, när det gäller Ejflu, ◄ inte har betalats ut i överensstämmelse med tillämplig unionsrätt och nationell rätt som avses i artikel 85 i förordning (EU) nr 1303/2013, ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa de belopp som ska undantas från unionsfinansiering. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

2. Kommissionen ska göra en bedömning av de belopp som ska undantas med hänsyn till hur stor bristen på överensstämmelse är. Kommissionen ska beakta överträdelsens art samt den ekonomiska förlust som unionen lidit. Den ska grunda den inställda utbetalningen på fastställandet av de belopp som använts felaktigt och får, när dessa belopp inte kan fastställas genom rimliga ansträngningar, tillämpa extrapolerade korrigeringar eller schablonkorrigeringar. Schablonkorrigeringar ska endast tillämpas när det, på grund av de aktuella omständigheterna eller på grund av att medlemsstaten inte har tillhandahållit kommissionen nödvändig information, inte är möjligt att genom rimliga ansträngningar närmare fastställa den ekonomiska förlust som unionen lidit.

3. Innan något beslut antas om finansieringsavslag ska resultaten av kommissionens kontroller och den berörda medlemsstatens svar överlämnas skriftligen, varefter de båda parterna ska söka nå en överenskommelse om vilka åtgärder som ska vidtas. I det skedet av förfarandet ska medlemsstaterna ges möjlighet att visa att överträdelsens faktiska omfattning är mindre än vad kommissionen antagit.

Om ingen överenskommelse nås, får medlemsstaten begära inledandet av ett förfarande som syftar till att förlika de respektive ståndpunkterna inom en period på fyra månader. Resultaten av detta förfarande ska återges i en rapport, som ska överlämnas till kommissionen. Kommissionen ska beakta rekommendationerna i rapporten innan den fattar ett eventuellt beslut om finansieringsavslag och ska motivera sitt beslut om den beslutar att inte följa dessa rekommendationer.

4. Ett finansieringsavslag får inte omfatta följande:

a) Utgifter som avses i artikel 4.1 och som har betalats mer än 24 månader före kommissionens skriftliga meddelande till den berörda medlemsstaten om resultaten av dess kontroller.

▼B

b) Sådana utgifter för fleråriga åtgärder som ingår bland de utgifter som avses i artikel 4.1, eller hänför sig till de program som avses i artikel 5, och för vilka stödmottagarens senaste skyldighet började gälla mer än 24 månader före kommissionens skriftliga meddelande till den berörda medlemsstaten om resultaten av sina kontroller.

c) Utgifter för åtgärder inom de program som avses i artikel 5, utöver dem som avses i led b i denna punkt, och som har betalats eller i förekommande fall slutbetalats av det utbetalande organet mer än 24 månader före kommissionens skriftliga meddelande till den berörda medlemsstaten om resultaten av sina kontroller.

5. Punkt 4 ska inte tillämpas på

a) oegentligheter som omfattas av avsnitt III i detta kapitel,

b) nationella stöd för vilka kommissionen har inlett förfarandet i artikel 108.2 i EUF-fördraget eller överträdelser som kommissionen i enlighet med artikel 258 i EUF-fördraget har meddelat den berörda medlemsstaten genom en formell underrättelse,

c) underlåtenhet från medlemsstaternas sida att fullgöra sina skyldigheter enligt avdelning V kapitel III i denna förordning, under förutsättning att kommissionen skriftligen underrättar medlemsstaten om resultatet av sina kontroller inom 12 månader från det att medlemsstatens rapport om kontroll av de berörda utgifterna har kommit in.

Artikel 53

Kommissionens befogenheter

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om

a) avslutande av räkenskaperna enligt artikel 51 när det gäller de åtgärder som ska vidtas i samband med att beslutet antas och genomförs, inbegripet informationsutbytet mellan kommissionen och medlemsstaterna och de tidsfrister som ska iakttas,

b) kontroll av överensstämmelse enligt artikel 52 när det gäller de åtgärder som ska vidtas i samband med att beslutet antas och genomförs, inbegripet informationsutbytet mellan kommissionen och medlemsstaterna och de tidsfrister som ska iakttas samt även det förlikningsförfarande som föreskrivs i den artikeln, inklusive inrättandet av förlikningsorganet, dess uppgifter, sammansättning och arbetsprocedurer.

2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

3. För att göra det möjligt för kommissionen att skydda unionens ekonomiska intressen och för att säkerställa att bestämmelserna om kontroll av överensstämmelse enligt i artikel 52 tillämpas effektivt, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 rörande kriterierna och metoderna för tillämpning av korrigeringar.

▼B

Avsnitt III

Oegentligheter

Artikel 54

Gemensamma bestämmelser

1. För alla felaktiga utbetalningar som gjorts för utgifter för vilka det förekommit oegentligheter eller försummelser, ska medlemsstaterna kräva att stödmottagarna betalar tillbaka beloppet inom 18 månader från det att en kontrollrapport eller en liknande handling, där det anges att en oegentlighet har förekommit, har godkänts och i förekommande fall mottagits av det utbetalande organ eller det andra organ som svarar för indrivningen. Motsvarande belopp ska vid tidpunkten för begäran om återbetalning registreras i det utbetalande organets liggare över fordringar.

2. Om beloppet inte betalats tillbaka inom fyra år från det datum begäran framfördes, eller inom åtta år från det att indrivningsfallet tagits vidare till de nationella domstolarna, ska den berörda medlemsstaten stå för 50 % av de ekonomiska följderna för denna avsaknad av återbetalning och unionens budget ska stå för 50 %, utan att detta påverkar kravet på att den berörda medlemsstaten ska fortsätta driva indrivningsförfarandena i enlighet med artikel 58.

Om det i samband med indrivningsförfarandet i en slutgiltig administrativ eller rättslig handling konstateras att inga oegentligheter har förekommit, får den berörda medlemsstaten ta upp den ekonomiska belastning som den fått bära enligt första stycket som utgift inom fonderna.

Om indrivningen av skäl som inte kan tillskrivas den berörda medlemsstaten emellertid inte kan ske inom den tidsfrist som anges i första stycket och om det belopp som ska indrivas överstiger en miljon EUR, får kommissionen på begäran av medlemsstaten utsträcka tidsfristen med en period som motsvarar hälften av den ursprungliga perioden.

3. Av vederbörligen motiverade skäl får medlemsstaterna besluta att inte fortsätta indrivningsförfarandet. Ett sådant beslut får fattas endast i följande fall:

a) Om redan utbetalda och förväntade kostnader för indrivningen tillsammans överstiger den summa som ska drivas in ska detta villkor anses vara uppfyllt om

   i) det belopp som ska drivas in från stödmottagaren inom ramen för en enskild utbetalning för en stödordning eller stödåtgärd inte överstiger 100 EUR, exklusive räntor, eller

▼M3

   ii) det belopp som ska drivas in från stödmottagaren, inom ramen för en enskild utbetalning för en stödordning eller stödåtgärd, exklusive räntor, ligger på mellan 100 EUR och 250 EUR och den berörda medlemsstaten enligt sin nationella rätt tillämpar ett tröskelvärde för att inte driva in nationella fordringar vilket är lika med eller högre än det belopp som ska drivas in.

▼B

b) Om det visar sig omöjligt att genomföra indrivning därför att gäldenären eller de personer som är juridiskt ansvariga för oegentligheten är oförmögna att betala, vilket har fastställts enligt den berörda medlemsstatens nationella rätt.

Om det beslut som avses i första stycket i denna punkt fattas innan det utestående beloppet har tagits upp i det förfarande som avses i punkt 2, ska unionens budget stå för de ekonomiska följderna av denna avsaknad av återbetalning.

4. De ekonomiska följder som belastar medlemsstaterna som en följd av punkt 2 i denna artikel ska av den berörda medlemsstaten föras in i de årsräkenskaper som ska lämnas in till kommissionen enligt artikel 102.1 c iv. Kommissionen ska kontrollera att detta genomförts korrekt och i förekommande fall göra de justeringar som behövs i den genomförandeakt som avses i artikel 51.1.

5. Kommissionen får, under förutsättning att förfarandet i artikel 52.3 har följts, anta genomförandeakter för att undanta de belopp som belastar unionsbudgeten från unionsfinansiering i följande fall:

a) Om medlemsstaten inte har iakttagit de tidsfrister som avses i punkt 1.

b) Om den anser att medlemsstatens beslut att inte fortsätta indrivningen enligt punkt 3 inte är motiverat.

c) Om den anser att oegentligheten eller avsaknaden av återbetalning beror på oegentligheter eller försummelser som begåtts av den berörda medlemsstatens administrativa myndigheter eller något annat av medlemsstatens offentliga organ.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

Artikel 55

Särskilda bestämmelser för EGFJ

De belopp som drivs in till följd av oegentligheter eller försummelser och den ränta som de ger upphov till ska betalas till de utbetalande organen och av dessa bokföras som intäkter för EGFJ den månad de tas emot.

Vid återbetalning till unionsbudgeten enligt första stycket får medlemsstaten behålla 20 % av de inkasserade beloppen, som ersättning för kostnader för indrivning, utom i de fall där det rör sig om oegentligheter eller försummelser som kan tillskrivas den berörda medlemsstatens administrativa myndigheter eller andra av medlemsstatens organ.

▼B

Artikel 56

Särskilda bestämmelser för Ejflu

När oegentligheter och försummelser upptäcks inom verksamhet eller program för landsbygdsutveckling, ska medlemsstaterna göra finansiella justeringar genom att helt eller delvis ställa in den berörda unionsfinansieringen. Medlemsstaterna ska beakta de konstaterade oegentligheternas art och allvar samt storleken på de ekonomiska förluster som Ejflu åsamkats.

De belopp som uteslutits från unionsfinansiering från Ejflu och de belopp som indrivits samt räntorna på dessa belopp ska återföras till det berörda programmet. De unionsmedel som hållits inne eller drivits in får emellertid endast användas av medlemsstaterna för verksamhet som ingår i samma landsbygdsprogram, och under förutsättning att dessa medel inte på nytt används inom en verksamhet som har varit föremål för finansiell justering. Då ett landsbygdsprogram avslutas ska medlemsstaten återbetala de indrivna beloppen till unionsbudgeten.

Artikel 57

Kommissionens befogenheter

1. För att säkerställa att bestämmelserna om villkoren för indrivning av felaktiga utbetalningar och räntorna på dessa tillämpas korrekt och effektivt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 rörande de särskilda skyldigheter som medlemsstaterna ska fullgöra.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om

a) förfarandena för indrivning av felaktiga utbetalningar samt ränta enligt detta avsnitt och för att hålla kommissionen underrättad om utestående återkrav,

b) formerna för medlemsstaternas anmälan och meddelande till kommissionen med avseende på de skyldigheter som anges i det här avsnittet.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

AVDELNING V

KONTROLLSYSTEM OCH SANKTIONER

KAPITEL I

Allmänna regler

Artikel 58

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Medlemsstaterna ska, inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, anta de lagar och andra författningar och vidta alla andra åtgärder som behövs för att säkerställa ett effektivt skydd för unionens ekonomiska intressen och särskilt för att

▼B

a) försäkra sig om att de insatser som finansieras genom fonderna är lagliga och genomförs korrekt,

b) säkerställa effektivt skydd mot bedrägeri, i synnerhet i områden med högre risknivå, och som kommer att fungera som avskräckande medel, med beaktande av åtgärdernas kostnader och fördelar samt även att de är proportionella,

c) förebygga, upptäcka och korrigera oegentligheter och bedrägerier,

d) tillämpa sanktioner som är effektiva, avskräckande och proportionella i enlighet med unionsrätten eller, om detta inte är möjligt, nationell rätt, och väcka talan, om så behövs,

e) driva in felaktiga utbetalningar samt ränta, och väcka talan om så behövs.

2. Medlemsstaterna ska inrätta effektiva förvaltnings- och kontrollsystem för att försäkra sig om att lagstiftningen som styr unionens stödordningar följs i syfte att minimera risken för ekonomisk förlust för unionen.

3. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om de bestämmelser som antagits och de åtgärder som vidtagits i enlighet med punkterna 1 och 2.

▼C1

Alla villkor som medlemsstaterna sätter upp för att komplettera de villkor som fastställs i unionens föreskrifter för att få stöd från EGFJ eller Ejflu ska kunna verifieras.

▼B

4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de regler som krävs för en enhetlig tillämpning av denna artikel avseende

a) förfaranden, tidsfrister och informationsutbyte med avseende på de skyldigheter som anges i punkterna 1 och 2,

b) medlemsstaternas anmälan och meddelande till kommissionen med avseende på de skyldigheter som anges i punkt 3.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 59

Allmänna principer för kontroller

1. Om inte annat föreskrivs ska det system som medlemsstaterna inrättar i enlighet med artikel 58.2 inbegripa systematiska administrativa kontroller av alla stödansökningar och stödanspråk. Det systemet ska kompletteras med kontroller på plats.

▼B

2. När det gäller kontrollerna på plats ska den ansvariga myndigheten göra stickprov från hela underlaget av sökande som, i förekommande fall, utgörs av ett slumpmässigt urval för att få en representativ felfrekvens och ett riskbaserat urval som ska inrikta sig på de områden där risken för fel är störst.

3. Den ansvariga myndigheten ska upprätta en rapport för varje kontroll på plats.

4. När så är lämpligt ska samtliga kontroller på plats som föreskrivs i unionens föreskrifter om jordbruksstöd och landsbygdsutvecklingsstöd genomföras samtidigt.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa ett minsta antal kontroller på plats som krävs för effektiv riskhantering, och ska öka det minsta antalet när det är nödvändigt. Medlemsstaterna får minska det lägsta antalet om förvaltnings- och kontrollsystem fungerar väl och när felfrekvenserna är godtagbara.

6. I de fall som kommissionen ska besluta om på grundval av artikel 62.2 h får stödansökningar och stödanspråk eller all annan kommunikation, anspråk eller begäranden korrigeras och justeras efter det att de lämnats in om den behöriga myndigheten konstaterar uppenbara fel.

7. En stödansökan eller ett stödanspråk ska avslås om stödmottagaren eller dennes företrädare förhindrar genomförandet av en kontroll på plats, förutom vid force majeure och vid exceptionella omständigheter.

Artikel 60

Bestämmelse om kringgående

Utan att det påverkar tillämpningen av specifika bestämmelser ska inga förmåner som föreskrivs i sektorslagstiftningen inom jordbruket beviljas fysiska eller juridiska personer för vilka det konstaterats att de förutsättningar som krävs för att få sådana förmåner har skapats på ett konstlat sätt, i strid med målen för den lagstiftningen.

Artikel 61

Stödordningarnas förenlighet med kontrollernas syften inom vinsektorn

I syfte att tillämpa de stödordningar inom vinsektorn som avses i förordning (EU) nr 1308/2013 ska medlemsstaterna säkerställa att de administrations- och kontrollförfaranden som tillämpas för dessa ordningar är förenliga med det integrerade system som avses i kapitel II i denna avdelning när det gäller följande:

a) Den datoriserade databasen.

b) Systemen för identifiering av jordbruksskiften.

c) De administrativa kontrollerna.

Förfarandena ska utformas så att de fungerar tillsammans och så att det går att utbyta uppgifter med det integrerade systemet.

▼B

Artikel 62

Kommissionens befogenheter vad gäller kontroller

1. För att säkerställa att kontrollerna utförs korrekt och effektivt samt att kontrollen av villkoren för stödberättigande kontrolleras på ett effektivt, konsekvent och icke-diskriminerande sätt som skyddar unionens finansiella intressen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 för att fastställa ytterligare krav när det gäller tullförfarandena, och särskilt de som de fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 952/2013 ([1]), om det krävs för att systemet ska kunna förvaltas korrekt.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de regler som krävs för enhetlig tillämpning av detta kapitel, särskilt

a) regler om de administrativa och fysiska kontroller som medlemsstaterna ska genomföra med hänsyn till de skyldigheter, åtaganden och kriterier för stödberättigande som följer av tillämpningen av unionsrätten,

b) regler om det minsta antalet fysiska kontroller och om skyldigheten att öka detta antal eller möjligheten att minska det enligt artikel 59.5,

c) regler och metoder tillämpliga på rapportering om kontroller som genomförts samt resultaten av dessa,

d) de myndigheter som har ansvaret för att genomföra överensstämmelsekontrollerna och för vilket innehåll, vilken frekvens och vilket handelsled dessa kontroller ska gälla,

▼C1

e) när det gäller hampa, som avses i artikel 32 i förordning (EU) nr 1307/2013, föreskrifter om särskilda kontrollåtgärder och metoder för bestämning av halterna av tetrahydrokannabinol,

▼B

f) när det gäller bomull, som avses i artikel 56 i förordning (EU) nr 1307/2013, ett system för kontroller av de godkända branschorganisationerna,

g) när det gäller vin som avses i förordning (EU) nr 1308/2013, föreskrifter om mätningen av arealer och om kontroller samt föreskrifter för de särskilda finansiella förfarandena för att förbättra kontrollerna,

h) de fall där stödansökningar och stödanspråk eller andra meddelanden, anspråk eller begäranden får korrigeras och justeras efter det att de lämnats in, som avses i artikel 59.6,

i) de tester och metoder som ska tillämpas för att fastställa om produkter ska omfattas av offentlig intervention och privat lagring samt även användning av anbudsförfaranden, både för offentlig intervention och privat lagring.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

▼B

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 63

Felaktiga utbetalningar och administrativa sanktioner

1. Om det upptäcks att en stödmottagare inte uppfyller kriterierna för att få stöd, eller inte fullgör de åtaganden eller andra förpliktelser som följer med villkoren för att få stöd eller bistånd som anges i sektorslagstiftningen inom jordbruket, ska stödet inte betalas ut eller helt eller delvis dras in och, där så är relevant, motsvarande stödrättigheter enligt artikel 21 i förordning (EU) nr 1307/2013 inte tilldelas eller dras in.

▼M3

Om den bristande efterlevnaden rör nationella regler eller unionsregler om offentlig upphandling ska den del av stödet som inte ska betalas ut eller som ska dras in fastställas på grundval av hur allvarlig den bristande efterlevnaden är och i enlighet proportionalitetsprincipen. Transaktionens laglighet och korrekthet ska bara påverkas upp till den del av stödet som inte ska betalas ut eller som ska dras in.

▼B

2. Om sektorslagstiftningen inom jordbruket så föreskriver ska medlemsstaterna också tillämpa administrativa sanktioner, i enlighet med reglerna i artikel 64 och artikel 77. Detta ska inte påverka tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 91–101 i avdelning VI.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 54.3, ska de belopp, inbegripet ränta, och stödrättigheter som berörs av indragningen enligt punkt 1 och av sanktionerna i punkt 2 drivas in.

4. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 115 med avseende på villkoren för den indragning, helt eller delvis, som avses i punkt 1.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa närmare förfaranderegler och tekniska bestämmelser om

a) tillämpningen och beräkningen av den indragning, helt eller delvis, som avses i punkt 1,

b) indrivning av felaktiga betalningar och sanktioner samt om felaktigt tilldelade stödrättigheter och tillämpningen av ränta.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 64

Tillämpning av administrativa sanktioner

1. När det gäller de administrativa sanktioner som avses i artikel 63.2 ska denna artikel tillämpas om kriterierna för stödberättigande, åtaganden eller andra förpliktelser till följd av tillämpningen av sektorslagstiftningen inom jordbruket inte uppfylls, med undantag för skyldigheter som avses i artiklarna 67–78 i kapitel II i denna avdelning och artiklarna 91–101 i avdelning VI och överträdelser som är föremål för sanktionerna i artikel 89.3 och 89.4.

2. Inga administrativa sanktioner ska åläggas

a) om överträdelsen beror på force majeure,

b) om överträdelsen beror på uppenbara fel i enlighet med artikel 59.6,

▼B

c) om överträdelsen beror på fel från den behöriga myndighetens eller någon annan myndighets sida, och om felet inte rimligen kunde ha upptäckts av den person som berörs av den administrativa sanktionen,

d) om den berörda personen för den behöriga myndigheten tillfredsställande kan visa att denne inte bär skulden för den överträdelse av skyldigheter som avses i punkt 1, eller om den behöriga myndigheten på annat sätt övertygas om att den berörda personen inte bär skulden,

e) om överträdelsen är av mindre betydelse, inbegripet om den inte överskrider ett tröskelvärde, som ska fastställas av kommissionen i enlighet med punkt 7 b;

f) andra fall där påförandet av sanktioner inte är lämpligt, enligt kommissionens definition i enlighet med punkt 6 b.

3. Administrativa sanktioner kan tillämpas på stöd- eller biståndsmottagaren och på andra fysiska eller juridiska personer, inbegripet grupper eller sammanslutningar av stöd- eller biståndsmottagare, som ska iaktta förpliktelserna i de regler som avses i punkt 1.

4. De administrativa sanktionerna kan ha någon av följande former:

a) Minskning av det bistånd eller stöd som ska betalas ut i förhållande till den stödansökan eller det stödanspråk som påverkas av överträdelsen eller efterföljande ansökningar. När det gäller landsbygdsutvecklingsstöd ska detta dock inte påverka möjligheten att hålla inne stödet om det kan förväntas att stödmottagaren åtgärdar överträdelsen inom en skälig tidsperiod.

b) Betalning av ett belopp som beräknats på grundval av det belopp eller den period som överträdelsen gäller, eller båda delarna.

c) Innehållanden eller återkallande av ett godkännande, erkännande eller tillstånd.

d) Återkallande av rätten att delta i eller få stöd från den berörda stödordningen eller stödåtgärden eller andra åtgärden.

5. De administrativa sanktionerna ska vara proportionella och avpassas med hänsyn till den upptäckta överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning och ska iaktta följande gränser:

a) Beloppet för den administrativa sanktion som avses i punkt 4 a får inte överstiga 200 % av beloppet för stödansökan eller stödanspråket.

b) Utan hinder av vad som sägs i led a får, när det gäller landsbygdsutveckling, beloppet för den administrativa sanktion som avses i punkt 4 a inte överstiga 100 % av det stödberättigande beloppet.

▼B

c) Beloppet för den administrativa sanktion som avses i punkt 4 b får inte överstiga ett belopp som är jämförbart med det procenttal som anges i led a.

d) Det innehållande, återkallande eller uteslutande som avses i punkt 4 c och 4 d kan fastställas till en period om högst tre på varandra följande år som kan förlängas vid nya fall av överträdelse.

6. För att beakta den avskräckande effekten av avgifter och sanktioner å ena sidan och särdragen hos varje stödordning eller stödåtgärd som omfattas av sektorslagstiftningen på jordbruksområdet å andra sidan, ska kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115

a) för att identifiera, för varje stödordning eller stödåtgärd och person som berörs enligt punkt 3, från förteckningen som anges i punkt 4, inom de gränser som fastställs i punkt 5, de administrativa sanktionerna samt att fastställa den särskilda sats som medlemsstaterna ska tillämpa, även i fall med överträdelse som inte går att kvantifiera,

b) för att identifiera de fall där administrativa sanktioner inte ska åläggas, enligt punkt 2 f.

7. Kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa närmare förfaranderegler och tekniska regler för enhetlig tillämpning av denna artikel om

a) tillämpningen och beräkningen av administrativa sanktioner,

b) närmare regler för att fastställa att en överträdelse är av mindre betydelse enligt punkt 2 e, inbegripet fastställande av ett kvantitativt tröskelvärde uttryckt som ett nominellt värde eller en procentandel av det stödberättigande beloppet, som dock inte får understiga 1 %; när det gäller landsbygdsutvecklingsstöd och i fråga om övrigt stöd inte får understiga 3 %,

c) reglerna för att identifiera de fall där medlemsstaterna, på grund av sanktionernas art, kan behålla de indrivna sanktionerna.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 65

Innehållande av utbetalningar till medlemsstaterna i särskilda fall som omfattas av förordning (EU) nr 1308/2013]

1. Där förordning (EU) nr 1308/2013 kräver att medlemsstaterna inom en viss tidsperiod lämnar viss information och medlemsstaterna inte översänder denna information eller om informationen inte sänds i

▼B

tid eller inte sänds alls, eller om felaktig information sänds, får kommissionen hålla inne de månadsbetalningar som avses i artikel 18 under förutsättning att kommissionen i god tid har gett medlemsstaterna tillgång till de uppgifter, blanketter och upplysningar som de behöver. Det stöd som ska ställas in ska avse de utgifter för marknadsåtgärder där den begärda informationen inte sändes eller inte sändes i tid eller är felaktig.

2. För att säkerställa iakttagandet av proportionalitetsprincipen vid tillämpningen av punkt 1 ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 när det gäller de marknadsåtgärder som omfattas av innehållandet samt storleken på och perioden för innehållandet av utbetalningar enligt punkt 1.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa närmare regler om förfarandet och andra praktiska arrangemang för att innehållandet av månadsbetalningar enligt punkt 1 ska fungera. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 66

Säkerheter

1. Medlemsstaterna ska, när sektorslagstiftningen inom jordbruket så föreskriver, begära att det ställs en säkerhet som säkerställer att en summa ska betalas till eller förverkas hos en behörig myndighet om en specifik förpliktelse inom sektorslagstiftningen inom jordbruket inte fullgörs.

2. Utom i händelse av force majeure ska säkerheten vara helt eller delvis förverkad om en särskild förpliktelse inte fullgörs eller endast till viss del fullgörs.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 för att fastställa regler som säkerställer en rättvis och icke-diskriminerande behandling samt att proportionalitetsprincipen iakttas då en säkerhet ska ställas och

a) ange vem som är ansvarig i det fall en förpliktelse inte fullgörs,

b) fastställa de särskilda situationer då den behöriga myndigheten kan frångå kravet på en säkerhet,

c) fastställa de villkor som gäller för säkerheten som ska ställas och för garanten och villkoren för ställande och frisläppande av säkerheten,

d) fastställa särskilda villkor som gäller för den säkerhet som ställts i samband med förhandsutbetalningar,

e) ange konsekvenserna av att åsidosätta de förpliktelser för vilka det har ställts en säkerhet i enlighet med punkt 1, inbegripet förverkande av säkerheter, det avdrag som ska gälla vid frisläppande av säkerheter för bidrag, licenser, erbjudanden, anbud eller särskilda tillämpningar och när en förpliktelse enligt den säkerheten helt eller delvis

▼B

inte har fullgjorts, varvid hänsyn ska tas till säkerhetens art, den kvantitet avseende vilken förpliktelsen har åsidosatts, längden på förseningen vid fullgörandet av förpliktelsen och den tid vid vilken bevis på att förpliktelsen har fullgjorts läggs fram.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler om

a) den form av säkerhet som ska ställas och förfarandet för hur det ska gå till, hur den ska godkännas och hur den ursprungliga säkerheten ska ersättas,

b) förfarandena för att frisläppa en säkerhet,

c) den information som medlemsstaterna och kommissionen ska överlämna.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

KAPITEL II

Integrerat administrations- och kontrollsystem

Artikel 67

Tillämpningsområde och termer som används

1. Alla medlemsstater ska inrätta och använda sig av ett integrerat administrations- och kontrollsystem (nedan kallat det integrerade systemet).

2. Det integrerade systemet ska gälla för de stödordningar som anges i bilaga I till förordning (EU) nr 1307/2013 och för de stöd som beviljas ►C2 i enlighet med artiklarna 21.1 a och b, 28–31, 33, 34, och 40 i förordning (EU) nr 1305/2013 ◄ och i tillämpliga fall i artikel 35.1 b och c i förordning (EU) nr 1303/2013.

Detta kapitel ska emellertid inte gälla för de åtgärder som anges i artikel 28.9 i förordning (EU) nr 1305/2013 och inte heller för de åtgärder som anges i artikel 21.1 a och 21.1 b i samma förordning, i fråga om etableringskostnader.

3. Det integrerade systemet ska i nödvändig omfattning även gälla för kontrollen av tvärvillkor enligt avdelning VI.

4. I detta kapitel avses med

a) *jordbruksskifte:* ett stycke sammanhängande jordbruksmark som deklareras av en jordbrukare och som inte omfattar mer än en odlingsgrupp; i de fall då det enligt förordning (EU) nr 1307/2013 krävs en separat deklaration för markanvändningen inom en odlingsgrupp ska

▼B

den specifika användningen vid behov innebära att jordbruksskiftet avgränsas ytterligare; medlemsstaterna får fastställa kompletterande kriterier för ytterligare avgränsning av jordbruksskiftet.

b) ►C1 *arealbaserat direktstöd:* grundläggande stödordning, system för enhetlig arealersättning och omfördelningsstöd enligt avdelning III kapitlen 1 och 2 i förordning (EU) nr 1307/2013, ◄ stöd för jordbruksmetoder som har en gynnsam inverkan på klimatet och miljön enligt avdelning III kapitel 3 i förordning (EU) nr 1307/2013, betalningar för områden med naturliga begränsningar enligt avdelning III kapitel 4 i förordning (EU) nr 1307/2013, stöd till unga jordbrukare enligt avdelning III kapitel 5 i förordning (EU) nr 1307/2013, frivilligt kopplat stöd enligt avdelning IV kapitel 1 om stöd betalas per hektar, grödspecifikt stöd för bomull enligt avdelning IV kapitel 2, stödordning för småbrukare enligt avdelning V i förordning (EU) nr 1307/2013, särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden som avses i kapitel IV i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 ([1]), om stöd betalas per hektar, och särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna som avses i kapitel IV i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013 ([2]), om stöd betalas per hektar.

Artikel 68

Det integrerade systemets beståndsdelar

1. Det integrerade systemet ska bestå av

a) en datoriserad databas,

b) ett identifieringssystem för jordbruksskiften,

c) ett system för identifiering och registrering av stödrättigheter,

d) stödansökningar och stödanspråk,

e) ett integrerat kontrollsystem,

f) ett samlat system för registrering av identiteten hos varje mottagare av det stöd som avses i artikel 67.2 vilken lämnar in en stödansökan eller ett stödanspråk.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 247/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 23).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1405/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 41).

▼B

2. När så är tillämpligt, ska det integrerade systemet innefatta ett system för identifiering och registrering av djur, upprättat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 ([1]) och rådets förordning (EG) nr 21/2004 ([2]).

3. Utan att det påverkar medlemsstaternas ansvar för genomförandet och tillämpningen av det integrerade systemet, får kommissionen anlita specialiserade organ eller personer för att underlätta upprättandet, övervakningen och användningen av det integrerade systemet, särskilt för att kunna ge teknisk rådgivning till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, om dessa begär det.

4. Medlemsstaterna ska vidta alla ytterligare åtgärder för korrekt tillämpning av det integrerade systemet och ge varandra sådant ömsesidigt bistånd som krävs för kontrollerna enligt denna förordning.

Artikel 69

Datoriserad databas

1. I den datoriserade databasen (nedan kallad databasen) ska man för varje stödmottagare som får det stöd som avses i artikel 67.2 registrera uppgifterna från stödansökningarna och stödanspråken.

Databasen ska framför allt göra det möjligt att via medlemsstatens behöriga myndighet få tillgång till uppgifter för innevarande kalenderår och/eller regleringsår och för föregående tio år. Om stödnivån för jordbrukarna påverkas av uppgifterna för tidigare kalenderår och/eller regleringsår, med början år 2000, ska databasen emellertid även ge tillgång till uppgifter avseende de åren. Databasen ska också medge direkt och omedelbart tillgång till åtminstone de uppgifter som rör de fyra närmast föregående kalenderåren och, när det gäller uppgifter som har att göra med "permanent betesmark" enligt definitionen i artikel 2 c i kommissionens förordning (EG) nr 1120/2009 ([3]) i dess ursprungsversion och, under perioder från och med dess tillämpningsdatum, "permanent gräsmark och permanent betesmark" enligt definitionen i artikel 4.1 h i förordning (EU) nr 1307/2013, åtminstone avseende de fem närmast föregående kalenderåren.

Genom undantag från andra stycket ska medlemsstater som anslöt sig till unionen efter 2004 endast åläggas att tillhandahålla uppgifter från och med året för deras anslutning.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97 (EGT L 204, 11.8.2000, s. 1).

([2]) Rådets förordning (EG) nr 21/2004 av den 17 december 2003 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av får och getter och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 samt direktiven 92/102/EEG och 64/432/EEG (EUT L 5, 9.1.2004, s. 8).

([3]) Kommissionens förordning (EG) nr 1120/2009 av den 29 oktober 2009 om tillämpningsföreskrifter för det system med samlat gårdsstöd som föreskrivs i avdelning III i rådets förordning (EG) nr 73/2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (EUT L 316, 2.12.2009, s. 1).

▼B

2. Medlemsstaterna får inrätta decentraliserade databaser, under förutsättning att dessa och de administrativa förfarandena för att registrera och få tillgång till uppgifter utformas på ett enhetligt sätt inom medlemsstatens hela territorium och är kompatibla med varandra, så att det går att samköra uppgifterna.

Artikel 70

Identifieringssystem för jordbruksskiften

1. Identifieringssystemet för jordbruksskiften ska upprättas på grundval av kartor, dokument i fastighetsregister eller annat kartografiskt referensmaterial. Datoriserade geografiska informationssystem ska användas, inklusive ortofoto från flyg- eller satellitfoto, med en enhetlig standard som garanterar en noggrannhetsnivå som åtminstone är likvärdig med kartor i skala 1:10 000 och från och med 2016 i skala 1:5 000, med beaktande av skiftets form och förhållanden. Detta ska fastställas i enlighet med befintliga unionsstandarder.

Trots vad som sägs i första stycket får medlemsstaterna fortsätta att använda sådana tekniker, inbegripet ortofoto från flyg- eller satellitfoto, med en enhetlig standard som garanterar en noggrannhet som åtminstone är likvärdig med kartor i skala 1:10 000 från 2016 om de förvärvats på grundval av långtidsavtal ingångna före november 2012.

2. Medlemsstaterna ska se till att identifieringssystemet för jordbruksskiften innehåller ett referenslager för att ta hänsyn till områden med ekologiskt fokus. Det referenslagret ska särskilt omfatta relevanta specifika åtaganden och/eller miljöcertifieringssystem som avses i artikel 43.3 i förordning (EU) nr 1307/2013 motsvarande praxis i artikel 46 i den förordningen innan de ansökningsformulär som avses i artikel 72 i den här förordningen för stöd till jordbruksmetoder som gynnar klimatet och miljön enligt artiklarna 43–46 i förordning (EU) nr 1307/2013 tillhandahålls senast för ansökningsåret 2018.

Artikel 71

System för identifiering och registrering av stödrättigheter

1. Systemet för identifiering och registrering av stödrättigheter ska göra det möjligt att verifiera stödrättigheterna och samköra uppgifterna med stödansökningarna och identifieringssystemet för jordbruksskiften.

2. Det system som avses i punkt 1 ska göra det möjligt att direkt och omedelbart via medlemsstatens behöriga myndighet få tillgång till uppgifter som rör minst de fyra närmast föregående kalenderåren.

Artikel 72

Stödansökningar och stödanspråk

1. Varje år ska en stödmottagare som får det stöd som avses i artikel 67.2 lämna in en ansökan om direktstöd respektive stödanspråk för de relevanta åtgärderna för landsbygdsutveckling med avseende på djurhållning och jordbruksarealer, om lämpligt med angivande av

▼B

a) samtliga jordbruksskiften inom jordbruksföretaget samt arealer som inte används för jordbruksverksamhet för vilka stöd begärs enligt artikel 67.2,

b) de stödrättigheter som har anmälts för aktivering,

c) alla övriga uppgifter som fastställs i denna förordning eller krävs för att fullgöra den relevanta sektorslagstiftningen inom jordbruket eller av den berörda medlemsstaten.

När det gäller de arealbaserade direktstöden ska varje medlemsstat fastställa den minsta areal ett jordbruksskifte ska ha för att kunna omfattas av en ansökan. Den minsta arealstorleken får dock inte överstiga 0,3 ha.

▼M3

2. Genom undantag från punkt 1 a i denna artikel får medlemsstaterna besluta att

a) jordbruksskiften med en areal på upp till 0,1 ha för vilka en ansökan om stöd inte görs inte behöver deklareras, förutsatt att den sammanlagda arealen för dessa jordbruksskiften inte överstiger 1 ha, och/eller att en jordbrukare som inte ansöker om något arealbaserat direktstöd inte behöver deklarera sina jordbruksskiften om den totala arealen inte överstiger 1 ha. I samtliga fall ska jordbrukaren i ansökan ange att han eller hon förfogar över jordbruksskiften och ska på begäran av de behöriga myndigheterna ange deras läge,

b) jordbrukare som deltar i den stödordning för småbrukare som avses i avdelning V i förordning (EU) nr 1307/2013 inte behöver deklarera de jordbruksskiften för vilka en ansökan om stöd inte görs, såvida inte en sådan deklaration krävs för andra bidrag eller annat stöd.

▼B

3. Medlemsstaterna ska bl.a. på elektronisk väg tillhandahålla förtryckta formulär utifrån de arealer som fastställdes föregående år samt grafiskt material som anger läget för dessa arealer.

En medlemsstat får besluta att en stödansökan och ett stödanspråk

a) är giltiga om stödmottagaren bekräftar att inga ändringar skett i förhållande till den stödansökan och det stödanspråk som lämnades in föregående år,

b) endast behöver innehålla ändringar i förhållande till den stödansökan och det stödanspråk som lämnades in för föregående år.

Vad beträffar den stödordning för småbrukare som föreskrivs i avdelning V i förordning (EU) nr 1307/2013, ska emellertid denna möjlighet ges till alla berörda jordbrukare.

4. En medlemsstat får besluta att en samlad stödansökan ska omfatta flera av eller alla de stödordningar och stödåtgärder som avses i artikel 67 eller andra stödordningar och stödåtgärder.

5. Genom undantag från rådets förordning (EEC, Euratom) nr 1182/71 ([1]), ska beräkningen av datum för inlämnande eller ändring av en stödansökan, ett stödanspråk eller verifikationer, avtal eller förklaringar enligt detta kapitel anpassas till det integrerade systemets särskilda krav. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 avseende regler för bestämning av perioder, datum och tidsfrister, när den sista dagen för inlämning av ansökningar eller ändringar är en helgdag, lördag eller söndag.

([1]) Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister (EGT L 124, 8.6.1971, s. 1).

▼B

Artikel 73

System för identifiering av stödmottagare

Det samlade systemet för registrering av identiteten hos varje stödmottagare som får det stöd som avses i artikel 67.2 ska garantera att samtliga stödansökningar och stödanspråk som lämnas in av samma stödmottagare ska kunna identifieras som sådana.

Artikel 74

Kontroll av villkor för stödberättigande och minskningar

1. I enlighet med artikel 59 ska medlemsstaterna via de utbetalande organen eller av organ som de bemyndigat att agera på dess vägnar utföra administrativa kontroller av stödansökningarna för att verifiera att villkoren för stödberättigande är uppfyllda. Dessa kontroller ska kompletteras med kontroller på plats.

2. För kontrollerna på plats ska medlemsstaterna upprätta en urvalsplan över jordbruksföretag och/eller stödmottagare.

3. Medlemsstaterna får använda fjärranalys och det globala systemet för satellitnavigering (GNSS) som hjälpmedel för kontroller på plats av jordbruksskiften.

4. Om villkoren för stödberättigande inte uppfylls, ska artikel 63 tillämpas.

Artikel 75

Utbetalning till stödmottagare

1. Utbetalningarna enligt de stödordningar och stödåtgärder som avses i artikel 67.2 ska göras under perioden från och med den 1 december till och med den 30 juni påföljande kalenderår.

Utbetalningarna ska göras i högst två delbetalningar under denna period.

▼M3

Trots vad som sägs i första och andra styckena i denna punkt, får medlemsstaterna

a) före den 1 december men inte före den 16 oktober, betala ut förskott på upp till 50 % när det gäller direktstöd,

b) före den 1 december betala ut förskott på upp till 75 % när det gäller stöd som har beviljats inom landsbygdsutveckling enligt artikel 67.2.

När det gäller stöd som har beviljats inom ramen för landsbygdsutveckling enligt artikel 67.2, ska första och andra styckena i denna punkt tillämpas när det gäller stödansökningar eller stödanspråk som lämnas in från och med ansökningsåret 2019.

▼B

2. Inga utbetalningar enligt punkt 1 ska göras förrän medlemsstaterna har avslutat kontrollerna av om stödvillkoren uppfylls i enlighet med artikel 74.

▼B

Genom undantag från första stycket får förskott för stöd som beviljas inom ramen för landsbygdsutveckling enligt artikel 67.2 betalas ut efter det att de administrativa kontrollerna enligt artikel 59.1 har slutförts.

3. I en nödsituation ska kommissionen anta genomförandeakter som är både nödvändiga och berättigade för att lösa specifika problem med tillämpningen av denna artikel. Sådana genomförandeakter kan avvika från punkterna 1 och 2, men endast i den utsträckning och under den period som det är absolut nödvändigt.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 76

Delegerade befogenheter

1. För att säkerställa att det integrerade system som föreskrivs i detta kapitel genomförs på ett effektivt, konsekvent och icke-diskriminerande sätt som skyddar unionens finansiella intressen, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 rörande

a) särskilda definitioner som behövs för att säkerställa ett harmoniserat genomförande av det integrerade systemet utöver dem i förordning (EU) nr 1307/2013 och förordning (EU) nr 1305/2013,

b) avseende artiklarna 67–75, regler om ytterligare åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att kontrollkraven i denna förordning eller i sektorslagstiftningen inom jordbruket följs, och som ska vidtas av medlemsstaterna avseende producenter, tjänster, organ, organisationer eller andra aktörer, såsom slakterier eller sammanslutningar som är delaktiga i förfarandet för att bevilja stöd, om denna förordning inte innehåller relevanta administrativa sanktioner. Sådana åtgärder ska så långt som möjligt följa bestämmelserna om sanktioner i artikel 77.1–77.5 i tillämpliga delar.

2. I syfte att säkerställa en korrekt fördelning av medlen till de berättigade stödmottagarna med avseende på de stödansökningar som anges i artikel 72 och för att möjliggöra kontroll av att villkoren knutna till stödet uppfylls av dessa stödmottagare, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 rörande

a) grundläggande inslag, tekniska regler, inbegripet de om uppdatering av referensskiften, om lämpliga toleransmarginaler som beaktar skiftenas form och förhållanden, och inbegripet regler för att inkludera landskapselement som angränsar till ett jordbruksskifte, och kvalitetskrav avseende det identifieringssystem för jordbruksskiften som föreskrivs i artikel 70 och avseende identifieringen av stödmottagare som föreskrivs i artikel 73,

b) grundläggande inslag, tekniska regler och kvalitetskrav för det system för identifiering och registrering av stödrättigheter som föreskrivs i artikel 71,

c) regler för fastställandet av en definition av grunden för beräkning av stöd, inbegripet regler om hur vissa fall där stödberättigande arealer innefattar landskapselement eller träd ska hanteras; dessa regler ska göra det möjligt för medlemsstaterna att i fråga om arealer som

▼B

utgörs av permanent gräsmark automatiskt betrakta utspridda landskapselement och träd vars totala areal inte överstiger en viss procentandel av jordbruksskiftet som en del av den stödberättigande arealen, utan krav på att de ska kartläggas för detta ändamål.

Artikel 77

Tillämpning av administrativa sanktioner

1. När det gäller de administrativa sanktioner som avses i artikel 63.2 ska denna artikel tillämpas vid överträdelse av kriterierna för stödberättigande, åtaganden eller andra förpliktelser som följer av tillämpningen av de regler om stöd som avses i artikel 67.2.

2. Inga administrativa sanktioner ska åläggas

a) om överträdelsen beror på force majeure,

b) om överträdelsen beror på uppenbara fel i enlighet med artikel 59.6,

c) om överträdelsen beror på fel från den behöriga myndighetens eller någon annan myndighets sida, och om felet inte rimligen kunde ha upptäckts av den person som berörs av den administrativa sanktionen,

d) om den berörda personen för den behöriga myndigheten tillfredsställande kan visa att denne inte bär skulden för att de förpliktelser som avses i punkt 1 inte uppfyllts, eller om den behöriga myndigheten på annat sätt övertygas om att den berörda personen inte bär skulden,

e) om överträdelsen är av mindre betydelse, inbegripet i form av ett tröskelvärde, som ska fastställas av kommissionen i enlighet med punkt 7 b;

f) andra fall där påförandet av sanktioner inte är lämpligt, enligt kommissionens definition i enlighet med punkt 7 b.

3. Administrativa sanktioner kan åläggas stöd- eller biståndsmottagare, inbegripet grupper eller sammanslutningar av stöd- eller biståndsmottagare, som ska iaktta förpliktelserna i de regler som avses i punkt 1.

4. De administrativa sanktionerna kan ha någon av följande former:

a) Minskning av det stöd eller bistånd som betalats eller ska betalas ut i förhållande till den stödansökan eller det stödanspråk som påverkas av överträdelsen och/eller i förhållande till en stödansökan eller ett stödanspråk för tidigare eller efterföljande år.

b) Betalning av ett belopp som beräknats på grundval av den kvantitet och/eller period som överträdelsen gäller.

c) Uteslutande från rätten att delta i den berörda stödordningen eller stödåtgärden.

5. De administrativa sanktionerna ska vara proportionella och avpassas med hänsyn till den upptäckta överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning och ska iaktta följande gränser:

a) Beloppet för den administrativa sanktion för ett visst år som avses i punkt 4 a får inte överstiga 100 % av beloppet för stödansökan eller stödanspråket.

▼B

b) Beloppet för den administrativa sanktion för ett visst år som avses i punkt 4 b får inte överstiga 100 % av beloppet för den stödansökan eller det stödanspråk som sanktionen gäller.

c) Uteslutandet enligt punkt 4 c kan fastställas till en period om högst tre på varandra följande år, som kan tillämpas på nytt vid nya fall av överträdelse.

6. Utan hinder av vad som sägs i punkterna 4 och 5 när det gäller det stöd som avses i avdelning III kapitel 3 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska de administrativa sanktionerna ske i form av en minskning av det stödbelopp som betalats ut eller som ska betalas ut enligt den förordningen.

De administrativa sanktioner som avses i denna punkt ska vara proportionella och avpassas med hänsyn till den berörda överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning.

Beloppet för sådana administrativa sanktioner för ett visst år får inte överstiga 0 % för de två första tillämpningsåren för avdelning III kapitel 3 i förordning (EU) nr 1307/2013 (ansökningsår 2015 och 2016), 20 % för det tredje tillämpningsåret (ansökningsår 2017) och 25 % med början det fjärde tillämpningsåret (ansökningsår 2018) för det stödbelopp som avses i avdelning III kapitel 3 i förordning (EU) nr 1307/2013 som den berörda jordbrukaren skulle vara berättigad till om jordbrukaren uppfyller villkoren för det stödet.

7. För att beakta den avskräckande effekten av sanktioner å ena sidan och särdragen hos varje stödordning eller stödåtgärd som avses i artikel 67.2 å andra sidan, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115

a) för att identifiera för varje stödordning eller stödåtgärd och person som berörs enligt punkt 3, från förteckningen i punkt 4, inom de gränser som fastställs i punkt 5 och 6, de administrativa sanktionerna samt för att fastställa den särskilda sats som medlemsstaterna ska tillämpa, även i fall med överträdelse som inte går att kvantifiera,

b) för att identifiera fall där administrativa sanktioner inte ska tillämpas, enligt punkt 2 f.

8. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa närmare förfaranderegler och tekniska regler för enhetlig tillämpning av denna artikel i fråga om

a) tillämpningen och beräkningen av sådana administrativa sanktioner,

b) närmare bestämmelser för att fastställa att en överträdelse är av mindre betydelse, inklusive fastställa ett kvantitativt tröskelvärde uttryckt som ett nominellt värde eller en procentandel av det stödberättigande beloppet, som dock inte får understiga 0,5 %.

▼B

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 78

Genomförandebefogenheter

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa

a) grundläggande funktioner, tekniska regler och kvalitetskrav avseende den datoriserade databas som föreskrivs i artikel 69,

b) regler för de stödansökningar och stödanspråk som föreskrivs i artikel 72 och för ansökningar om stödrättigheter, inbegripet sista datum för inlämning av ansökningar, krav på vilka uppgifter ansökningarna minst ska innehålla, bestämmelser om ändring eller indragning av stödansökningar, undantag från kravet att lämna in stödansökningar och bestämmelser som gör det möjligt för medlemsstaterna att tillämpa förenklade förfaranden eller att rätta till uppenbara fel,

c) regler för hur kontrollerna ska genomföras för att verifiera huruvida skyldigheterna fullgörs och huruvida informationen i stödansökan eller stödanspråket är korrekt och fullständig, inbegripet regler om mätningstoleranser för kontroller på plats,

d) de tekniska specifikationer som behövs för att detta kapitel ska tillämpas på ett enhetligt sätt,

e) regler i samband med överlåtelse av jordbruksföretag då även skyldigheter som följer med rätten till stödet i fråga ska överlåtas och fortfarande fullgöras,

f) regler för utbetalningen av förskott enligt artikel 75.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

KAPITEL III

Granskning av transaktioner

Artikel 79

Tillämpningsområde och definitioner

1. I detta kapitel anges särskilda föreskrifter för granskningen av affärshandlingarna från de enheter som tar emot eller gör utbetalningar som direkt eller indirekt avser systemet för finansiering genom EGFJ eller deras representanter (företag) för att fastställa att de transaktioner som direkt eller indirekt ingår i systemet för finansiering genom EGFJ faktiskt har genomförts, och genomförts på ett riktigt sätt.

▼B

2. Detta kapitel ska inte gälla för de åtgärder som omfattas av det integrerade system som avses i kapitel II i denna avdelning. Kommissionen ska, för att möta förändringarna av sektorslagstiftningen inom jordbruksområdet och för att säkerställa effektiviteten i de system för efterhandskontroll som inrättas genom detta kapitel, ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 med en förteckning över åtgärder som, på grund av utformning och kontrollkrav, inte är lämpliga för ytterligare efterhandskontroller genom granskning av affärshandlingar och därför inte ska omfattas av sådan granskning enligt detta kapitel.

3. I detta kapitel gäller följande definitioner:

a) *affärshandling:* alla böcker, register, fakturor, verifikationer, räkenskaper, produktions- och kvalitetsuppgifter, korrespondens om företagets affärsverksamhet samt affärsdata, oavsett form, inbegripet elektroniskt lagrade uppgifter, om dessa handlingar eller uppgifter direkt eller indirekt avser de transaktioner som avses i punkt 1.

b) *tredje part:* varje fysisk eller juridisk person som har ett direkt eller indirekt samband med de transaktioner som ingår i det system som tillämpas vid finansiering genom EGFJ.

Artikel 80

Medlemsstaternas granskning

1. Medlemsstaterna ska genomföra en systematisk granskning av företagens affärshandlingar, varvid hänsyn ska tas till den typ av transaktioner som ska granskas. Medlemsstaterna ska säkerställa att de genom urvalet av de företag som ska granskas ger bästa möjliga garanti för att åtgärderna för att förebygga och avslöja oegentligheter blir så effektiva som möjligt. Urvalet ska bland annat ta hänsyn till företagens finansiella betydelse inom detta system och andra riskfaktorer.

2. I lämpliga fall ska den granskning som föreskrivs i punkt 1 utvidgas till att omfatta fysiska och juridiska personer till vilka företagen har anknytning och till andra fysiska och juridiska personer som kan vara av betydelse för strävan att uppnå de mål som anges i artikel 81.

3. Den granskning som genomförs enligt detta kapitel ska inte inverka på de kontroller som genomförs enligt artiklarna 47 och 48.

Artikel 81

Syftet med granskningen

1. Exaktheten hos de viktigaste av de granskade uppgifterna ska styrkas genom det antal korskontroller som kan vara lämpligt med hänsyn till den föreliggande risken och som vid behov även omfattar tredje parters affärshandlingar, inbegripet

a) jämförelser med leverantörers, kunders, transportföretags och andra tredje parters affärshandlingar,

▼B

b) eventuella fysiska kontroller av lagrens storlek och art,

c) jämförelse med redovisningar av finansiella flöden som leder till eller är resultatet av de transaktioner som genomförs inom systemet för finansiering genom EGFJ, och

d) kontroller, med avseende på bokföring, eller redovisningar av finansiella rörelser som, vid tidpunkten för granskningen, visar att de handlingar som innehas av de utbetalande organen som motivering för utbetalningen av stöd till stödmottagaren är riktiga.

2. Om företagen enligt unionsbestämmelser eller nationella bestämmelser är skyldiga att hålla en särskild lagerbokföring ska granskningen av denna, i förekommande fall, innefatta en jämförelse med affärshandlingarna och, vid behov, med de faktiska kvantiteterna i lager.

3. Vid urval av de transaktioner som ska granskas ska omfattningen av den föreliggande risken till fullo beaktas.

Artikel 82

Tillgång till affärshandlingar

1. De ansvariga för företaget, eller en tredje part, ska säkerställa att alla affärshandlingar och andra uppgifter överlämnas till de tjänstemän som ansvarar för granskningen eller till de personer som har befogenhet att genomföra en sådan på deras vägnar. Elektroniskt lagrade data ska överlämnas på lämpligt datamedium.

2. De tjänstemän som ansvarar för granskningen eller de personer som är bemyndigade att utföra denna på deras vägnar får begära in utdrag eller kopior av de handlingar som avses i punkt 1.

3. Om de affärshandlingar som upprätthålls av företaget, vid en granskning i enlighet med detta kapitel, bedöms vara otillräckliga för granskningsändamål, ska företaget åläggas att i framtiden upprätthålla sådana handlingar i enlighet med anvisningarna från den medlemsstat som ansvarar för granskningen, utan att detta påverkar de förpliktelser som fastställs i andra förordningar som rör den aktuella sektorn.

Medlemsstaterna ska bestämma från och med vilket datum sådana handlingar ska upprättas.

Om samtliga eller en del av de affärshandlingar som ska granskas enligt detta kapitel finns hos ett företag som tillhör en företagsgrupp, ett partnerskap eller en företagssammanslutning som har samma ledning som det granskade företaget, vare sig detta andra företag är beläget på unionens territorium eller utanför detta, ska företaget ställa dessa affärshandlingar till förfogande för de tjänstemän som är ansvariga för granskningen på en plats och vid en tidpunkt som ska bestämmas av de medlemsstater som ansvarar för genomförandet av granskningen.

▼B

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de tjänstemän som ansvarar för granskningen ska ha rätt att beslagta eller låta beslagta affärshandlingar. Denna rätt ska utövas med beaktande av de nationella bestämmelser som är aktuella och påverkar inte tillämpningen av straffrättsliga regler om beslagtagande av dokument.

Artikel 83

Ömsesidigt bistånd

1. Medlemsstaterna ska bistå varandra vid genomförandet av den granskning som föreskrivs i detta kapitel i följande fall:

a) Om ett företag eller en tredje part är etablerad i en annan medlemsstat än den medlemsstat i vilken det aktuella beloppet har eller skulle ha ut- eller inbetalats.

b) Om ett företag eller en tredje part är etablerad i en annan medlemsstat än den medlemsstat där de handlingar och de uppgifter som krävs för granskningen finns.

Kommissionen kan samordna gemensamma åtgärder avseende ömsesidigt bistånd mellan två eller flera medlemsstater.

2. Under de första tre månaderna efter det EGFJ-budgetår då utbetalning har gjorts, ska medlemsstaterna översända till kommissionen en förteckning över de företag som är etablerade i ett tredjeland och för vilka det aktuella beloppet har eller skulle ha ut- eller inbetalats i ifrågavarande medlemsstat.

3. Om det för granskning av ett företag i enlighet med artikel 80 krävs att ytterligare uppgifter inhämtas från en annan medlemsstat, bl.a. i form av korskontroller enligt artikel 81, kan en särskild begäran om granskning göras varvid skälen till denna begäran ska anges. En översikt över dessa särskilda begäranden ska sändas in till kommissionen en gång per kvartal, senast en månad efter utgången av varje kvartal. Kommissionen får begära in kopior av varje enskild begäran.

En begäran om granskning ska tillgodoses senast sex månader efter det att den mottogs. Resultaten av granskningen ska utan dröjsmål meddelas den begärande medlemsstaten och kommissionen. Meddelande till kommissionen ska skickas en gång per kvartal, senast en månad efter utgången av varje kvartal.

Artikel 84

Granskningsplaner

1. Medlemsstaterna ska upprätta planer för den granskning som ska genomföras enligt artikel 80 under den påföljande granskningsperioden.

2. Varje år ska medlemsstaterna före den 15 april översända kommissionen den granskningsplan som avses i punkt 1 och då ange

a) antalet företag som ska granskas och fördelningen av dessa per sektor på grundval av de belopp som hänför sig till dem,

▼B

b) de kriterier som lagts till grund för granskningsplanens upprättande.

3. De granskningsplaner som fastställts av medlemsstaterna och som överlämnats till kommissionen ska genomföras av medlemsstaterna, om inte kommissionen inom åtta veckor har lämnat några synpunkter.

4. Punkt 3 ska i tillämpliga delar gälla för de ändringar som medlemsstaterna gör i granskningsplanerna.

5. På vilket stadium som helst får kommissionen kräva att en särskild kategori företag innefattas i en medlemsstats granskningsplaner.

6. Företag för vilka summan av mottagna och utbetalade belopp uppgick till mindre än 40 000 EUR ska endast granskas enligt detta kapitel om det finns särskilda skäl, som då ska anges av medlemsstaterna i deras årliga program som avses i punkt 1, eller av kommissionen i eventuella förslag till ändring av programmet. För att kunna ta hänsyn till den ekonomiska utvecklingen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115, med avseende på ändringar av tröskeln på 40 000 EUR.

Artikel 85

Särskilda myndigheter

1. I varje medlemsstat ska en särskild myndighet ansvara för att övervaka tillämpningen av detta kapitel. Dessa myndigheter ska i synnerhet ansvara för

a) att den granskning som föreskrivs i detta kapitel genomförs av tjänstemän som är anställda vid denna särskilda myndighet,

b) samordning och allmän tillsyn av den granskning som genomförs av tjänstemän som tillhör andra myndigheter.

Medlemsstaterna får också föreskriva att granskning som ska genomföras enligt detta kapitel fördelas mellan de särskilda myndigheterna och andra nationella myndigheter, förutsatt att förstnämnda myndighet ansvarar för samordningen av dessa granskningar.

2. Den myndighet eller de myndigheter som ansvarar för tillämpningen av detta kapitel ska vara organiserade så att de är oberoende av de myndigheter eller avdelningar inom myndigheter som ansvarar för utbetalningarna och för granskningarna före utbetalningarna.

3. Den särskilda myndighet som avses i punkt 1 ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att detta kapitel tillämpas på ett riktigt sätt och den berörda medlemsstaten ska ge den särskilda myndigheten de befogenheter som är nödvändiga för att den ska kunna utföra de uppgifter som anges i detta kapitel.

4. Medlemsstaterna ska besluta om lämpliga sanktioner för de fysiska eller juridiska personer som inte fullgör sina skyldigheter enligt detta kapitel.

▼B

Artikel 86

Rapporter

1. Före den 1 januari efter granskningsperiodens utgång ska medlemsstaterna översända en detaljerad rapport om tillämpningen av detta kapitel till kommissionen.

2. Medlemsstaterna och kommissionen ska regelbundet utbyta synpunkter om tillämpningen av detta kapitel.

Artikel 87

Tillgång till information och kommissionens granskning

1. I enlighet med relevant nationell lagstiftning ska kommissionens tjänstemän ha tillgång till samtliga handlingar som utarbetats, antingen inför eller som resultat av den granskning som organiserats enligt detta kapitel och till de uppgifter som samlats in, däribland uppgifter som lagrats i databehandlingssystem. Dessa uppgifter ska på begäran lämnas på ett lämpligt datamedium.

2. Den granskning som avses i artikel 80 ska genomföras av medlemsstaternas tjänstemän. Tjänstemän från kommissionen får delta i denna granskning. De får inte själva ha de granskningsbefogenheter som beviljats de nationella tjänstemännen. De ska dock ha tillträde till samma lokaler och samma handlingar som medlemsstaternas tjänstemän.

3. Vid granskning som genomförs enligt artikel 83 får tjänstemän från den begärande medlemsstaten delta i den medlemsstat till vilken begäran riktats, förutsatt att denna så medger, och ska då få tillträde till samma lokaler och samma handlingar som den medlemsstatens tjänstemän.

De tjänstemän från den begärande medlemsstaten som deltar i granskning i den medlemsstat till vilken begäran riktats, ska vid alla tidpunkter kunna lägga fram bevis på sin officiella status. Granskningen ska alltid genomföras av tjänstemän från den medlemsstat till vilken begäran riktats.

4. Om de nationella straffprocessrättsliga bestämmelserna föreskriver att vissa åtgärder endast får vidtas av tjänstemän som är särskilt utsedda enligt nationell lagstiftning, får varken kommissionens tjänstemän eller tjänstemännen från den medlemsstat som avses i punkt 3 delta i dessa åtgärder, dock utan att detta påverkar bestämmelserna i förordningarna (EU, Euratom) nr 883/2013 och (Euratom, EG) nr 2185/96. Särskilt gäller att de inte under några omständigheter får delta i husrannsakan hos eller formella förhör med personer, inom ramen för den berörda medlemsstatens straffrätt. De ska emellertid få ta del av de upplysningar som inhämtas i detta sammanhang.

▼B

Artikel 88

Kommissionens befogenheter

Kommissionen ska, när så är nödvändigt, anta genomförandeakter för att fastställa regler för enhetlig tillämpning av detta kapitel och särskilt med avseende på

a) granskningen som avses i artikel 80 när det gäller vilka företag som ska väljas ut samt omfattning och tidsaspekter på granskningen,

b) bevarande av affärshandlingar och vilka typer av handlingar som ska upprätthållas eller data som ska registreras,

c) genomförande och samordning av de gemensamma åtgärder som avses i artikel 83.1,

d) detaljer och specifikationer i fråga om innehållet och formen hos en begäran, hur den lämnas in, en anmälans innehåll, form och hur den görs, liksom inlämning och utbyte av begärd information inom ramen för detta kapitel,

e) villkor och publikationssätt för specifika regler och villkor för kommissionens spridning eller tillhandahållande av den information som behövs enligt förordningen till behöriga myndigheter i medlemsstaterna,

f) det ansvar som åligger den särskilda myndighet som avses i artikel 85,

g) innehållet i de rapporter som avses i artikel 86.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

KAPITEL IV

Andra bestämmelser om kontroller och sanktioner

Artikel 89

Andra kontroller och sanktioner i samband med regler för saluföring

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att de produkter som avses i artikel 119.1 i förordning (EU) nr 1308/2013 som inte är märkta i överensstämmelse med bestämmelserna i den förordningen inte släpps ut på, eller dras tillbaka från, marknaden.

2. Utan att det påverkar eventuella särskilda bestämmelser som kan komma att antas av kommissionen, ska import till unionen av sådana produkter som anges i punkt 1 a och 1 b i artikel 189 i förordning (EU) nr 1308/2013 kontrolleras för att fastställa om villkoren enligt punkt 1 i den artikeln är uppfyllda.

3. Medlemsstaterna ska genomföra kontroller, grundade på en riskanalys, för att kontrollera om produkterna i bilaga I till förordning (EU) nr 1308/2013 överensstämmer med bestämmelserna i del II avdelning II kapitel I avsnitt I i förordning (EU) nr 1308/2013 och ska om så krävs tillämpa administrativa sanktioner.

▼B

4. Medlemsstaterna ska utan att det påverkar akter som avser vinsektorn som antagits på grundval av artikel 64 vid överträdelse av unionens regler om marknadsåtgärder inom vinsektorn tillämpa effektiva, proportionella och avskräckande administrativa sanktioner. Sådana sanktioner ska inte tillämpas vid sådana fall som anges i artikel 64.2 a–64.2 d och om överträdelsen är av mindre betydelse.

5. För att kunna skydda unionens medel och unionsvinets identitet, ursprung och kvalitet, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 rörande

a) upprättandet av en analysdatabas med isotopuppgifter, som ska bidra till att upptäcka bedrägerier utifrån de stickprov som medlemsstaterna samlat in,

b) regler om kontrollorgan och ömsesidigt bistånd,

c) regler om gemensamt utnyttjande av medlemsstaternas resultat.

6. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa alla åtgärder som krävs för

a) de förfaranden som rör medlemsstaternas egna databaser och analysdatabasen med isotopuppgifter som ska bidra till att upptäcka bedrägerier,

b) de förfaranden som rör samarbetet och biståndet mellan kontrollmyndigheter och kontrollorgan,

c) när det gäller den skyldighet som avses i punkt 3, regler för genomförande av kontroller av efterlevnaden av handelsnormer, regler för de myndigheter som har ansvaret för att genomföra kontrollerna och för vad dessa kontroller ska innehålla, hur ofta de ska ske och i vilket handelsled de ska utföras.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 90

Kontroller gällande ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och skyddade traditionella beteckningar

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att hindra olaglig användning av de skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar och skyddade traditionella beteckningar som avses i förordning (EU) nr 1308/2013.

▼B

2. Medlemsstaterna ska utse den behöriga myndighet som ska ansvara för att utföra kontrollerna när det gäller de skyldigheter som fastställs i del 2 avdelning II kapitel I avsnitt II i förordning (EU) nr 1308/2013 i enlighet med de kriterier som anges i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 ([1]) och ska säkerställa att alla aktörer som fullgör dessa skyldigheter har rätt att omfattas av ett system med kontroller.

3. Inom unionen ska kontrollen av att produktspecifikationerna följs under produktionen och under eller efter tappningen av vinet genomföras varje år, av den behöriga myndighet som avses i punkt 2 eller av ett eller flera kontrollorgan i den mening som avses i artikel 2 andra stycket punkt 5 i förordning (EG) nr 882/2004, och som genomför produktcertifieringar i enlighet med de kriterier som anges i artikel 5 i den förordningen.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter om

a) vilken information medlemsstaterna ska översända till kommissionen,

b) föreskrifter avseende den myndighet som ansvarar för kontrollerna av att produktspecifikationerna följs, inbegripet de fall där det geografiska området ligger i ett tredjeland,

c) vilka åtgärder medlemsstaterna ska genomföra för att förhindra olaglig användning av skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar och skyddade traditionella beteckningar,

d) vilka kontroller och verifieringar medlemsstaterna ska genomföra, inbegripet provtagning.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

AVDELNING VI

TVÄRVILLKOR

KAPITEL I

Tillämpningsområde

Artikel 91

Allmän princip

1. När en stödmottagare enligt artikel 92 inte följer reglerna för tvärvillkor som fastställs i artikel 93 ska stödmottagaren åläggas en administrativ sanktion.

2. Den administrativa sanktion som avses i punkt 1 ska tillämpas endast om överträdelsen beror på en åtgärd eller en försummelse som är direkt hänförlig till den berörda stödmottagaren, och om ett, eller båda, av följande ytterligare villkor är uppfyllda:

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1).

▼B

a) Överträdelsen avser stödmottagarens jordbruksverksamhet.

b) Stödmottagarens jordbruksföretags areal berörs.

När det gäller skogsområden ska dock denna sanktion inte vara tillämplig så länge inget stöd begärs för det berörda området i enlighet med artiklarna 21.1 a, 30 och 34 i förordning (EU) nr 1305/2013.

3. I denna avdelning avses med

a) jordbruksföretag: alla de produktionsenheter och arealer som förvaltas av den stödmottagare som avses i artikel 92 vilka är belägna inom en och samma medlemsstats territorium,

b) krav: vart och ett av de föreskrivna verksamhetskrav enligt unionsrätten som avses i bilaga II och som i sak skiljer sig från alla andra krav i samma akt.

Artikel 92

Berörda stödmottagare

Artikel 91 ska tillämpas på stödmottagare som får direktstöd inom ramen för förordning (EU) nr 1307/2013, stöd enligt artiklarna 46 och 47 i förordning (EU) nr 1308/2013 och det årliga bidraget enligt artiklarna 21.1 a och 21.1 b, 28–31, 33 och 34 i förordning (EU) nr 1305/2013.

Artikel 91 ska dock inte tillämpas på stödmottagare som får stöd inom stödordningen för småbrukare enligt avdelning V i förordning (EU) nr 1307/2013. Den sanktion som föreskrivs i den artikeln ska inte heller vara tillämplig på det stöd som avses i artikel 28.9 i förordning (EU) nr 1305/2013.

Artikel 93

Regler om tvärvillkor

1. Reglerna om tvärvillkor ska omfatta de föreskrivna verksamhetskrav som fastställs i unionsrätten och de normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som fastställs på nationell nivå enligt förteckningen i bilaga II, vilka avser följande områden:

a) Miljö, klimatförändring och god jordbrukshävd.

b) Folkhälsa, djurhälsa och växtskydd.

c) Djurskydd.

2. De rättsakter som avses i bilaga II om de föreskrivna verksamhetskraven ska tillämpas med den gällande versionen och i fråga om direktiv på det sätt som de har genomförts av medlemsstaterna.

▼B

3. Dessutom ska tvärvillkorsreglerna, när det gäller åren 2015 och 2016, även omfatta bibehållande av permanent betesmark. De medlemsstater som var medlemmar i unionen den 1 januari 2004 ska säkerställa att mark som var permanent betesmark vid det datum som anges i ansökningarna om arealstöd för 2003 förblir permanent betesmark inom fastställda gränser. De medlemsstater som blev medlemmar i unionen 2004 ska säkerställa att mark som var permanent betesmark den 1 maj 2004 förblir permanent betesmark inom fastställda gränser. Bulgarien och Rumänien ska säkerställa att mark som var permanent betesmark den 1 januari 2007 förblir permanent betesmark inom fastställda gränser. Kroatien ska säkerställa att mark som var permanent betesmark den 1 juli 2013 förblir permanent betesmark inom fastställda gränser.

Första stycket ska inte gälla permanent betesmark som ska beskogas, om sådan beskogning är förenlig med miljön, med undantag av planteringar av julgranar och snabbväxande arter som odlas på kort sikt.

4. För att ta hänsyn till punkt 3 ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 för att fastställa regler om bibehållande av permanent betesmark, i synnerhet för att säkerställa att det vidtas åtgärder för att bibehålla mark som permanent betesmark hos enskilda jordbrukare, inklusive individuella skyldigheter som ska iakttas, såsom skyldighet att ställa om arealer till permanent betesmark, när det konstateras att andelen mark som är permanent betesmark minskar.

För att säkerställa en korrekt tillämpning av medlemsstaternas skyldigheter å ena sidan och enskilda jordbrukares skyldigheter å andra sidan när det gäller underhåll av permanent betesmark ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 för att ange villkor och metoder för hur andelen permanent betesmark och jordbruksmark som ska bibehållas ska fastställas.

5. I punkterna 3 och 4 avses med permanent betesmark permanent betesmark i den mening som anges i artikel 2 c i förordning (EG) nr 1120/2009 i dess originalversion.

Artikel 94

Medlemsstaternas skyldigheter med avseende på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden

Medlemsstaterna ska säkerställa att all jordbruksareal, inbegripet mark som inte längre används för produktion, hålls i enlighet med god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden. Medlemsstaterna ska på nationell eller regional nivå fastställa miniminormer för stödmottagare med

▼B

avseende på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden på grundval av bilaga II, med beaktande av särskilda förhållanden i de områden som berörs, däribland jordmån, klimatförhållanden och befintliga jordbrukssystem, markanvändning, växtföljd, jordbruksmetoder och företagsstrukturer.

Medlemsstaterna får inte fastställa minimikrav som inte föreskrivs i bilaga II.

Artikel 95

Information till stödmottagarna

Medlemsstaterna ska förse de berörda stödmottagarna med en förteckning över de krav och normer som ska tillämpas på gårdsnivå, om så är lämpligt i elektronisk form, samt tydlig och exakt information om dessa.

KAPITEL II

Kontrollsystem och administrativa sanktioner som rör tvärvillkor

Artikel 96

Kontroller av att tvärvillkoren uppfylls

1. Medlemsstaterna ska om lämpligt använda det integrerade system som fastställs i avdelning V kapitel II och i synnerhet artikel 68.1 a, 68.1 b, 68.1 d, 68.1 e och 68.1 f.

Medlemsstaterna får använda sina befintliga administrations- och kontrollsystem för att säkerställa att reglerna om tvärvillkor följs.

Dessa system, framför allt systemet för identifiering och registrering av djur som är upprättat i enlighet med rådets direktiv 2008/71/EG ([1]) och förordningarna (EG) nr 1760/2000 och (EG) nr 21/2004, ska vara förenliga med det integrerade system som avses i avdelning V kapitel II i den här förordningen.

2. Beroende på kraven, normerna, akterna eller tvärvillkorsområdena i fråga får medlemsstaterna besluta att utföra administrativa kontroller, särskilt om detta redan är föreskrivet enligt de kontrollsystem som är tillämpliga på respektive krav, norm, akt eller tvärvillkorsområde.

3. Medlemsstaterna ska utföra kontroller på plats för att kontrollera om en stödmottagare fullgör de skyldigheter som föreskrivs i denna avdelning.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om genomförandet av kontroller av att de skyldigheter som avses i denna avdelning fullgörs, inbegripet regler som tillåter att följande faktorer beaktas vid riskanalys:

([1]) Rådets direktiv 2008/71/EG av den 15 juli 2008 om identifikation och registrering av svin. (EUT L 213, 8.8.2008, s. 31).

▼B

a) Jordbrukarnas deltagande i systemet för jordbruksrådgivning enligt avdelning III i denna förordning.

b) Jordbrukarnas deltagande i ett certifieringssystem, under förutsättning att systemet omfattar de berörda kraven och normerna.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 97

Tillämpning av den administrativa sanktionen

1. Den administrativa sanktion som föreskrivs i artikel 91 ska tillämpas, när reglerna för tvärvillkor inte följs vid någon tidpunkt under ett givet kalenderår (kalenderåret i fråga) och överträdelsen direkt kan anses bero på den stödmottagare som lämnade in stödansökan eller stödanspråket för kalenderåret i fråga.

Första stycket ska även gälla då en stödmottagare inte iakttar reglerna för tvärvillkor under någon tidpunkt inom tre år från och med den 1 januari det år efter det kalenderår då den första utbetalningen beviljades inom ramen för stödprogrammen för omstrukturering och omställning, eller under någon tidpunkt inom tre år från och med den 1 januari det år efter det kalenderår då den första utbetalningen beviljades inom ramen för de stödprogram för grön skörd som avses i förordning (EU) nr 1308/2013 (nedan kallade åren i fråga).

2. I de fall mark överlåts under kalenderåret i fråga eller åren i fråga, ska punkt 1 även gälla i de fall överträdelsen beror på en åtgärd eller en försummelse som direkt kan anses bero på den person som antingen överlät jordbruksmarken eller som den överläts till. Utan hinder av första meningen ska gälla att den administrativa sanktionen, om den som vidtog åtgärden eller gjorde sig skyldig till försumlighet har lämnat in en stödansökan eller ett stödanspråk under kalenderåret i fråga eller åren i fråga, ska tillämpas på grundval av totalbeloppen för de stöd som avses i artikel 92 som har beviljats eller skulle ha beviljats denne.

I denna punkt avses med överläts varje typ av transaktion där jordbruksmark upphör att stå till den överlåtande partens förfogande.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, och om inte annat följer av de regler som ska antas enligt artikel 101, får medlemsstaterna besluta att inte tillämpa en administrativ sanktion som uppgår till ett belopp på 100 EUR eller mindre per stödmottagare och kalenderår.

▼B

Om en medlemsstat beslutar att använda sig av den möjlighet som anges i första stycket, ska den behöriga myndigheten påföljande år för ett urval av stödmottagare vidta de åtgärder som krävs för att kontrollera att stödmottagaren åtgärdar de aktuella konstaterade överträdelserna. ►C1 Stödmottagaren ska underrättas om den konstaterade överträdelsen och om skyldigheten att vidta åtgärder. ◄

4. Tillämpningen av en administrativ sanktion påverkar inte lagligheten och korrektheten hos de utbetalningar på vilka den tillämpas.

Artikel 98

Tillämpning av den administrativa sanktionen i Bulgarien, Kroatien och Rumänien

För Bulgarien och Rumänien ska de administrativa sanktioner som avses i artikel 91 tillämpas senast från och med den 1 januari 2016 med avseende på de föreskrivna verksamhetskraven inom området djurskydd enligt bilaga II.

För Kroatien ska de sanktioner som avses i artikel 91 tillämpas i enlighet med följande tidsplan med avseende på de föreskrivna verksamhetskrav som avses i bilaga II:

a) Från den 1 januari 2014 när det gäller de föreskrivna verksamhetskraven 1–3 och 6–8.

b) Från den 1 januari 2016 när det gäller de föreskrivna verksamhetskraven 4, 5, 9 och 10.

c) Från den 1 januari 2018 när det gäller de föreskrivna verksamhetskraven 11–13.

Artikel 99

Beräkning av den administrativa sanktionen

1. Den administrativa sanktion som föreskrivs i artikel 91 ska tillämpas genom en minskning eller uteslutning av totalbeloppen för de stöd som anges i artikel 92 som har beviljats eller skulle beviljats den berörde stödmottagaren avseende stödansökningar som denne har lämnat in eller kommer att lämna in under det kalenderår som överträdelsen konstateras.

För beräkningen av dessa minskningar och uteslutningar ska hänsyn tas till den upptäckta överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning samt de kriterier som anges i punkterna 2, 3 och 4.

2. Vid överträdelse som beror på försummelse ska procentsatsen för minskning inte vara högre än 5 % och vid upprepning inte vara högre än 15 %.

Medlemsstaterna får inrätta ett system för tidig varning som gäller fall av överträdelser som mot bakgrund av sitt begränsade allvar, omfattning och varaktighet i vederbörligen motiverade fall inte ska leda till en minskning eller uteslutning. Om en medlemsstat beslutar att använda sig av denna möjlighet ska den behöriga myndigheten på ett tidigt stadium sända en varning till stödmottagaren med uppgifter om den konstaterade överträdelsen och mottagarens skyldighet att vidta korrigerande åtgärder. ►C1 Om man vid en kontroll därefter fastställer ◄ att överträdelsen inte har åtgärdats ska den minskning som avses i första stycket tillämpas retroaktivt.

▼B

Överträdelser som utgör en direkt folk- eller djurhälsorisk ska emellertid alltid leda till en minskning eller uteslutning.

Medlemsstater får ge stödmottagare som fått en tidig varning för första gången prioriterad tillgång till systemet för jordbruksrådgivning.

3. Vid avsiktlig överträdelse ska procentsatsen för minskning i princip inte vara lägre än 20 % och får gå ända till fullständig uteslutning från en eller flera stödordningar under ett eller flera kalenderår.

4. Det sammanlagda beloppet minskningar eller uteslutningar under ett kalenderår får under alla förhållanden inte överskrida det sammanlagda belopp som avses i första stycket i punkt 1.

Artikel 100

Belopp som frigörs till följd av tvärvillkoren

Medlemsstaterna får behålla 25 % av de belopp som frigörs i samband med tillämpning av de minskningar och uteslutningar som avses i artikel 99.

Artikel 101

Kommissionens befogenheter med avseende på tillämpning och beräkning av den administrativa sanktionen

1. I syfte att säkerställa en korrekt fördelning av medlen till de berättigade stödmottagarna och för att se till att tvärvillkoren genomförs på ett effektivt, konsekvent och icke-diskriminerande sätt ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115

a) för att fastställa en enhetlig grund för beräkning av administrativa sanktioner utifrån de tvärvillkor som avses i artikel 99, med beaktande av minskningar på grund av finansiell disciplin,

b) om villkoren för beräkning och tillämpning av de administrativa sanktionerna utifrån tvärvillkoren, inbegripet överträdelse som direkt kan tillskrivas den berörda stödmottagaren.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa närmare förfaranderegler och tekniska regler när det gäller beräkning och tillämpning av de administrativa sanktioner som avses i artiklarna 97–99, inbegripet vad avser stödmottagare som består av en grupp personer enligt artiklarna 28 och 29 i förordning (EU) nr 1305/2013.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

▼B

AVDELNING VII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

KAPITEL I

Kommunikation

Artikel 102

Överföring av information

1. Utöver de bestämmelser som anges i de sektoriella förordningarna ska medlemsstaterna till kommissionen lämna följande information, handlingar och deklarationer:

a) I fråga om godkända utbetalande organ och godkända samordningsorgan

i) godkännandehandlingen,

ii) deras funktion (godkänt utbetalande organ eller godkänt samordningsorgan),

iii) i förekommande fall när godkännandet återkallats.

b) I fråga om attesterande organ

i) deras namn,

ii) deras adress.

c) I fråga om insatser i samband med åtgärder som finansieras via fonderna

i) utgiftsdeklarationer, som även gäller som begäran om utbetalning, underskrivna av det godkända utbetalande organet eller det godkända samordningsorganet, tillsammans med de upplysningar som behövs,

ii) för EGFJ, uppskattningar av finansieringsbehoven och för Ejflu, en uppdatering av de förväntade utgiftsdeklarationerna för det innevarande och det påföljande budgetåret,

iii) de godkända utbetalande organens förvaltningsförklaringar och årsräkenskaper,

iv) en årlig sammanfattning av resultaten från alla tillgängliga revisioner och kontroller som utförts enligt tidsplanen och de utförliga bestämmelser som fastställs i de sektorsspecifika reglerna.

▼C1

För Ejflu:s del ska årsräkenskaperna för de godkända utbetalande organen inges för varje enskilt program.

▼B

2. Medlemsstaterna ska utförligt informera kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att genomföra god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden enligt artikel 94 och detaljerna i systemet för jordbruksrådgivning som avses i avdelning III.

▼B

3. Medlemsstaterna ska regelbundet informera kommissionen om tillämpningen av det integrerade system som avses i avdelning V kapitel II. Kommissionen ska organisera utbyte av synpunkter med medlemsstaterna med avseende på detta.

Artikel 103

Konfidentialitet

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa konfidentialitet för den information som överlämnas eller tas emot inom ramen för kontroll och avslutande av räkenskaperna som verkställs enligt denna förordning.

Föreskrifterna i artikel 8 i förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ska tillämpas på denna information.

2. Utan att inverka på de nationella bestämmelser som rör rättsliga åtgärder, ska information som samlas in under den granskning som föreskrivs i avdelning V kapitel III skyddas genom tystnadsplikt. Den ska endast delges personer som med anledning av sina uppdrag inom medlemsstaterna eller unionens institutioner behöver denna information för att kunna fullgöra sina uppdrag.

Artikel 104

Kommissionens befogenheter

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler om:

a) Form, innehåll, periodicitet och tidsfrister samt föreskrifter för hur detta ställas till kommissionens förfogande:

   i) Utgiftsdeklarationer samt uppskattningar av utgifter och uppdatering av dessa, inklusive inkomster avsatta för särskilda ändamål.

   ii) De utbetalande organens förvaltningsförklaringar och årsräkenskaper samt resultaten av alla tillgängliga genomförda revisioner och kontroller.

   iii) Rapporter om attestering av räkenskaperna.

   iv) Namn och identitetsuppgifter för de godkända utbetalande organen, samordningsorganen och de attesterande organen.

   v) Närmare bestämmelser om upptagande i budgeten och utbetalning av utgifter som finansieras genom fonderna.

   vi) Meddelande om vilka ekonomiska justeringar medlemsstaterna företagit inom ramen för insatser eller program för landsbygdsutveckling och sammanställningar av medlemsstaternas indrivningsförfaranden till följd av oegentligheter.

   vii) Information om åtgärder som vidtagits enligt artikel 58.

▼B

b) Utbyte av uppgifter och handlingar mellan kommissionen och medlemsstaterna och införande av informationssystem, däribland typ av, form på och innehåll i de uppgifter som ska behandlas i systemen samt föreskrifter för hur de ska lagras.

c) Medlemsstaternas överförande av information till kommissionen om uppgifter, dokument, statistik och rapporter samt tidsfristerna och metoderna för hur denna information ska lämnas.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

KAPITEL II

Användning av euro

Artikel 105

Allmänna principer

1. De belopp som anges i kommissionens beslut om antagande av landsbygdsprogram, beloppen i kommissionens åtaganden och utbetalningar samt alla belopp avseende styrkta eller attesterade utgifter och medlemsstaternas utgiftsdeklarationer ska uttryckas och utbetalas i euro.

2. De priser och belopp som fastställs i sektorslagstiftningen inom jordbruket ska uttryckas i euro.

De ska beviljas eller samlas in i euro i de medlemsstater som använder euro, och i de nationella valutorna i de medlemsländer som inte gör det.

Artikel 106

Växelkurs och avgörande händelse

1. De priser och belopp som avses i artikel 105.2 ska med hjälp av en växelkurs omvandlas till de nationella valutorna i de medlemsländer som inte använder euro.

2. Den avgörande händelsen för växelkursen ska vara

a) i fråga om belopp som uppbärs eller beviljas i handel med tredjeland, fullbordandet av tullformaliteterna vid import eller export,

b) i alla övriga fall, den händelse genom vilken det ekonomiska syftet med verksamheten uppnås.

3. När ett direktstöd enligt förordning (EU) nr 1307/2013 betalas till en mottagare i någon annan valuta än euro, ska medlemsstaterna räkna om stödbeloppet i euro till nationell valuta på grundval av den senaste växelkurs som fastställts av Europeiska centralbanken före den 1 oktober det år som stödet avser.

▼B

Utan hinder av första stycket får medlemsstater i vederbörligen motiverade fall besluta att göra en omräkning på grundval av genomsnittet av de växelkurser som fastställts av Europeiska centralbanken under månaden före den 1 oktober det år som stödet beviljas. Medlemsstater som väljer detta alternativ ska fastställa och offentliggöra den genomsnittliga kursen före den 1 december detta år.

4. När det gäller EGFJ ska medlemsstater som inte har antagit euron tillämpa samma växelkurs i sina utgiftsdeklarationer som den de använde för att göra utbetalningar till stödmottagarna, eller för att ta emot inkomster i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel.

5. För att specificera den avgörande händelse som avses i punkt 2, eller för att fastställa den av särskilda skäl som har samband med marknadsordningen eller med beloppet i fråga, ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 med föreskrifter om dessa avgörande händelser och den växelkurs som ska användas. Den särskilda avgörande händelsen ska fastställas i enlighet med följande kriterier:

a) Faktisk tillämpning snarast möjligt av variationerna i växelkursen.

b) Likartade avgörande händelser för likartad verksamhet inom marknadsordningen.

c) Inbördes sammanhang mellan avgörande händelser för olika priser och belopp inom marknadsordningen.

d) Praktisk och effektiv kontroll av tillämpningen av lämpliga växelkurser.

6. För att förhindra att medlemsstater som inte har antagit euron tillämpar olika växelkurser i sin bokföring, både i samband med bokföring i annan valuta än euro av inkomster och stöd som utbetalats till stödmottagare, och i samband med de utgiftsdeklarationer som upprättas av de utbetalande organen, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 för att fastställa föreskrifter för vilken växelkurs som ska användas vid deklaration av utgifter och bokföring av transaktioner för offentlig lagring i det utbetalande organets räkenskaper.

Artikel 107

Skyddsåtgärder och undantag

1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att skydda tillämpningen av unionsrätten om exceptionella monetära förfaringssätt avseende en nationell valuta riskerar att äventyra den. Sådana åtgärder får, där så krävs, endast avvika från befintliga regler under en tidsperiod som är absolut nödvändig.

▼B

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Europaparlamentet, rådet och medlemsstaterna ska genast underrättas om åtgärderna enligt första stycket.

2. Om det finns risk för att exceptionella monetära förfaringssätt avseende en nationell valuta äventyrar tillämpningen av unionsrätten, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 som avviker från detta avsnitt, särskilt i följande fall:

a) Om ett land tillämpar onormala växelförfaranden, såsom flera växelkurser, eller kompensationsavtal.

b) Om ett lands valuta inte noteras på de officiella valutamarknaderna eller om utvecklingen för dessa valutor kan leda till snedvridning av handeln.

Artikel 108

Användning av euro bland medlemsstater utanför eurosamarbetet

1. Om en medlemsstat som inte använder euron beslutar sig för att betala utgiften som uppstår till följd av sektorslagstiftningen inom jordbruket i euro i stället för i den nationella valutan, ska medlemsstaten vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att användningen av euro inte ger en systematisk fördel jämfört med användning av den nationella valutan.

2. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen innan de planerade åtgärderna träder i kraft. Åtgärderna får ej börja gälla förrän kommissionen lämnat sitt samtycke.

KAPITEL III

Rapport och utvärdering

Artikel 109

Ekonomisk årsrapport

Kommissionen ska senast den sista september varje år utarbeta en ekonomisk rapport över förvaltningen av fonderna för det föregående budgetåret som den ska lägga fram för Europaparlamentet och rådet.

Artikel 110

Övervakning och utvärdering av den gemensamma jordbrukspolitiken

1. En gemensam ram för övervakning och utvärdering ska upprättas, med vars hjälp man kan mäta hur den gemensamma jordbrukspolitiken fungerar och i synnerhet

a) de direktstöd som föreskrivs i förordning (EU) nr 1307/2013,

b) de marknadsåtgärder som föreskrivs i förordning (EU) nr 1308/2013,

▼B

c) de åtgärder för landsbygdsutveckling som föreskrivs i förordning (EU) nr 1305/2013, och

d) bestämmelserna i denna förordning.

Kommissionen ska övervaka dessa politiska åtgärder utifrån medlemsstaternas rapportering i enlighet med bestämmelserna i de förordningar som avses i första stycket. Kommissionen ska upprätta en flerårig utvärderingsplan som inbegriper regelbundna utvärderingar av särskilda instrument som ska genomföras på kommissionens ansvar.

För att säkerställa att funktionsmätningen blir effektiv ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 rörande denna rams innehåll och uppbyggnad.

2. Resultatet av de åtgärder inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i punkt 1 ska mätas i förhållande till följande mål:

a) Hållbar livsmedelsproduktion, med fokus på jordbruksinkomster, jordbrukets produktivitet och prisstabilitet.

b) Hållbar förvaltning av naturresurser och klimatåtgärder, med fokus på utsläpp av växthusgaser, biologisk mångfald, mark och vatten.

c) Balanserad territoriell utveckling, med fokus på sysselsättningen på landsbygden, tillväxt och fattigdom i landsbygdsområden.

Kommissionen ska, genom genomförandeakter, fastställa den uppsättning indikatorer som är specifika för de mål som avses i första stycket. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Indikatorerna ska kopplas till politikens struktur och mål och göra det möjligt att utvärdera politikens utveckling, effektivitet och ändamålsenlighet i förhållande till målen.

3. Ramen för övervakning och utvärdering ska återspegla den gemensamma jordbrukspolitikens struktur på följande sätt:

a) När det gäller de direktstöd som föreskrivs i förordning (EU) nr 1307/2013, de marknadsåtgärder som föreskrivs i förordning (EU) nr 1308/2013 och bestämmelserna i denna förordning, ska kommissionen övervaka dessa instrument utifrån medlemsstaternas rapportering i enlighet med bestämmelserna i dessa förordningar. Kommissionen ska upprätta en flerårig utvärderingsplan med regelbundna utvärderingar av särskilda instrument som ska genomföras på kommissionens ansvar. Utvärderingarna ska genomföras vid lämpliga tidpunkter och av oberoende utvärderare.

b) Övervakningen och utvärderingen av politiska interventioner för landsbygdsutveckling kommer att göras i enlighet med artiklarna 67–79 i förordning (EU) nr 1305/2013.

▼B

Kommissionen ska säkerställa att den kombinerade effekten av alla instrument inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i punkt 1 kommer att mätas och bedömas i förhållande till de gemensamma mål som avses i punkt 2. Den gemensamma jordbrukspolitikens resultat när det gäller att uppnå dess gemensamma mål ska mätas och bedömas på grundval av gemensamma effektindikatorer och de bakomliggande särskilda målen på grundval av resultatindikatorer. Kommissionen ska, på grundval av uppgifter från utvärderingar av den gemensamma jordbrukspolitiken, inbegripet utvärderingar av landsbygdsutvecklingsprogram, och andra relevanta informationskällor utarbeta rapporter om mätning och bedömning av det samlade resultatet av alla instrument inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

4. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med all den information som behövs för att de aktuella åtgärderna ska kunna övervakas och utvärderas. Sådan information ska i möjligaste mån grundas på etablerade informationskällor, t.ex. informationssystemet för jordbruksföretagens redovisningsuppgifter och Eurostat.

Kommissionen ska ta hänsyn till uppgiftsbehovet och synergieffekterna mellan potentiella uppgiftskällor, i synnerhet deras användning för statistiska ändamål, när så är lämpligt.

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om de uppgifter som ska överlämnas av medlemsstaterna, med beaktande av behovet av att undvika onödiga administrativa bördor, och om uppgiftsbehoven och synergieffekterna av potentiella uppgiftskällor. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

5. Kommissionen ska lägga fram en första rapport om genomförandet av denna artikel, inbegripet de första resultaten av effekterna av den gemensamma jordbrukspolitiken, för Europaparlamentet och rådet senast den 31 december 2018. En andra rapport som innehåller en bedömning av resultatet av den gemensamma jordbrukspolitiken ska läggas fram senast den 31 december 2021.

KAPITEL IV

Öppenhet

Artikel 111

Offentliggörande av stödmottagare

1. Medlemsstaterna ska varje år i efterhand offentliggöra information om mottagarna av stöd från fonderna. I den information som offentliggörs ska följande ingå:

a) Stödmottagarnas namn enligt följande, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 112 första stycket i denna förordning:

   i) Stödmottagarens förnamn och efternamn, om stödmottagaren är en fysisk person.

   ii) Stödmottagarens fullständiga registrerade firmanamn, om stödmottagaren är en juridisk person som rättsligt sett är en fristående juridisk person enligt lagstiftningen i den berörda medlemsstaten.

▼B

iii) Den stödmottagande organisationens registrerade eller på annat sätt officiellt erkända namn, om stödmottagaren är en sammanslutning utan egen rättskapacitet.

b) Namn på den kommun där stödmottagaren är bosatt eller har registrerat sin verksamhet och, om möjligt, postnummer för kommunen eller den del av postnumret som identifierar kommunen.

c) Stödbelopp som var och en av stödmottagarna erhållit under det aktuella räkenskapsåret för var och en av de åtgärder som finansierats via fonderna.

d) Beskrivning av de åtgärder som finansieras via fonderna och för vilka stöd beviljats enligt led c.

Den information som avses i första stycket ska offentliggöras på en webbplats per medlemsstat. Den ska hållas tillgänglig under två år från den dag då den först offentliggörs.

2. När det gäller de stöd för åtgärder som finansieras via Ejflu enligt punkt 1 första stycket led c ska de belopp som offentliggörs omfatta hela stödbeloppet, dvs. både stödet från unionen och det nationella stödet.

Artikel 112

Tröskelvärde

Medlemsstater ska inte offentliggöra stödmottagarens namn i enlighet med artikel 111.1 a i denna förordning i följande situationer:

a) I fall där medlemsstater upprättar den stödordning för småbrukare som föreskrivs i avdelning V i förordning (EU) nr 1307/2013, om det stödbelopp som en stödmottagare erhåller under ett år är lika med eller mindre än det belopp som medlemsstaten fastställer i enlighet med artikel 63.1 andra stycket eller artikel 63.2 andra stycket i den förordningen.

b) I fall där medlemsstater inte upprättar den stödordning för småbrukare som föreskrivs i avdelning V i förordning (EU) nr 1307/2013, om det stödbelopp som en stödmottagare erhåller under ett år är lika med eller mindre än 1 250 EUR.

När led a i första stycket tillämpas ska de belopp som medlemsstaterna fastställer enligt artikel 63 i förordning (EU) nr 1307/2013 och som anmäls till kommissionen i enlighet med den förordningen offentliggöras av kommissionen i enlighet med de regler som antas enligt artikel 114.

Vid tillämpning av första stycket i denna artikel ska medlemsstaten offentliggöra den information som avses i leden b, c och d i artikel 111.1 första stycket och stödmottagen ska identifieras genom en kod. Medlemsstaterna ska besluta om hur koden ska utformas.

▼B

Artikel 113

Information om stödmottagarna

Medlemsstaterna ska informera stödmottagarna om att uppgifter om dem kommer att offentliggöras i enlighet med artikel 111 och att informationen kan komma att behandlas av unionens och medlemsstaternas utrednings- och revisionsorgan i syfte att skydda unionens ekonomiska intressen.

I enlighet med direktiv 95/46/EG ska stödmottagarna underrättas om sin rätt till skydd av personuppgifter och om de förfaranden som gäller för utövandet av rättigheterna.

Artikel 114

Kommissionens befogenheter

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om:

a) Hur informationen ska offentliggöras, även vad gäller presentationen av de enskilda åtgärderna, och tidsplanen för offentliggörandet i enlighet med artiklarna 111 och 112.

b) Enhetlig tillämpning av artikel 113.

c) Samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

AVDELNING VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 115

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter som avses i artiklarna 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 och 120 ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 och 120 ska ges till kommissionen för en period av sju år från och med det datum då denna förordning träder i kraft. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av sju år. Delegeringen av befogenhet ska, genom tyst medgivande, förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

▼B

3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 och 120 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antagits enligt artiklarna 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 och 120 ska endast träda i kraft om varken Europaparlamentet eller rådet inom en period på två månader från delgivningsdagen har invänt mot den delegerade akten eller om både Europaparlamentet och rådet före utgången av denna period har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 116

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för jordbruksfonderna. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

Vid tillämpning av artiklarna 15, 58, 62, 63, 64, 65, 66, 75, 77, 78, 89, 90, 96, 101 och 104, avseende frågor rörande direktstöd, landsbygdsutveckling och/eller den samlade marknadsordningen ska kommissionen biträdas av kommittén för jordbruksfonderna, kommittén för direktstöd, kommittén för landsbygdsutveckling och/eller kommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket som inrättas genom den här förordningen, förordning (EU) nr 1307/2013, förordning (EU) nr 1305/2013 respektive förordning (EU) nr 1308/2013. Dessa kommittéer ska vara kommittéer i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande när det gäller de akter som avses i artikel 8, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

▼B

Artikel 117

Behandling och skydd av personuppgifter

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska samla in personuppgifter i syfte att uppfylla sina respektive skyldigheter avseende förvaltning, kontroll, revision, övervakning och utvärdering enligt denna förordning, särskilt de skyldigheter som anges i avdelning II kapitel II, avdelning III, avdelning IV kapitlen III och IV, avdelningarna V och VI och avdelning VII kapitel III, samt för statistiska ändamål, och ska inte behandla dessa uppgifter på ett sätt som är oförenligt med detta syfte.

2. Vid behandling av personuppgifter i övervaknings- och utvärderingssyfte enligt avdelning VII kapitel III samt för statistiska ändamål ska uppgifterna avidentifieras och enbart behandlas i sammanställd form.

3. Personuppgifter ska behandlas i enlighet med bestämmelserna i direktiv 95/46/EG och förordning (EG) nr 45/2001. Sådana uppgifter ska i synnerhet inte lagras i en form som möjliggör identifiering av registrerade under längre tid än vad som är nödvändigt för de syften för vilka de insamlades eller för vilka de genomgår ytterligare behandling, med beaktande av de minsta bevarandeperioder som fastställs i tillämplig nationell rätt och unionsrätt.

4. Medlemsstaterna ska underrätta de registrerade om att deras personuppgifter kan behandlas av nationella organ och unionsorgan i enlighet med punkt 1 och att de i detta hänseende åtnjuter de rättigheter som anges i dataskyddsbestämmelserna i direktiv 95/46/EG respektive förordning (EG) nr 45/2001.

5. Denna artikel ska omfattas av artiklarna 111–114.

Artikel 118

Genomförandenivå

Medlemsstaterna ska ansvara för genomförande av programmen och deras arbetsuppgifter enligt denna förordning på den nivå de anser lämpligt, i enlighet med deras respektive institutionella, rättsliga och finansiella ramar och med iakttagande av denna förordning och övriga relevanta unionsbestämmelser.

Artikel 119

Upphävande

1. Förordningarna (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 ska upphöra att gälla.

▼M1

Artikel 31 i förordning (EG) nr 1290/2005 och de relevanta genomförandebestämmelserna ska dock fortsätta att tillämpas till och med den 31 december 2014 och artiklarna 30 och 44a i förordning (EG) nr 1290/2005 och de relevanta genomförandebestämmelserna ska fortsätta att tillämpas på de utgifter som har uppkommit respektive de betalningar som har gjorts för budgetåret för jordbruket 2013.

▼B

2. Hänvisningar till de upphävda förordningarna ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga III.

▼M1

Artikel 119a

Undantag från förordning (EU) nr 966/2012

Med undantag från artikel 59.5 i förordning (EU) nr 966/2012 och från artikel 9.1 i den här förordningen ska det inte vara nödvändigt att i yttrandet från det attesterande organet för budgetåret för jordbruket 2014 fastställa huruvida de utgifter för vilka ersättning har begärts från kommissionen är lagliga och korrekta.

▼B

Artikel 120

Övergångsåtgärder

►C1 För att säkerställa en smidig övergång från de arrangemang som fastställs i de upphävda förordningar som avses i artikel 119 till de som fastställs i denna förordning, ◄ ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 avseende de fall där avvikelser från och tillägg till reglerna i denna förordning får tillämpas.

Artikel 121

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

▼M1

2. Följande bestämmelser ska dock tillämpas enligt följande:

a) Artiklarna 7, 8, 16, 25, 26 och 43, från och med den 16 oktober 2013.

b) Artikel 52, avdelning III, avdelning V kapitel IIoch avdelning VI från och med den 1 januari 2015.

3. Trots punkterna 1 och 2:

a) Ska artiklarna 9, 18, 40, och 5, tillämpas på utgifter som utbetalats från och med den 16 oktober 2013.

b) Ska avdelning VII kapitel IV tillämpas på stöd som utbetalas från och med budgetåret för jordbruket 2014.

▼B

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA I

INFORMATION INOM OMRÅDET FÖR BEGRÄNSNING AV OCH ANPASSNING TILL KLIMATFÖRÄNDRINGAR, BIOLOGISK MÅNGFALD OCH VATTENSKYDD SOM FASTSTÄLLS I ARTIKEL 12.3 D

Begränsning av och anpassning till klimatförändringarna:

— Information om vilken inverkan klimatförändringar kan ha för de relevanta regionerna i framtiden, om utsläpp av växthusgaser från de relevanta brukningsmetoderna och om jordbrukssektorns bidrag till begränsning av klimatförändringarna genom bättre odlings- och trädjordbruksmetoder och genom utveckling av projekt om förnybar energi på jordbruk och energieffektivitetsförbättringar på jordbruk.

— Information som hjälper jordbrukarna att planera hur de på bästa sätt kan investera i "klimatsäkring" av sina jordbrukssystem, och särskilt information om vilka unionsfonder som kan användas för detta, och framför allt information om anpassning av jordbruksmark till klimatmässiga fluktuationer och förändringar på lång sikt samt information om hur man kan införa praktiska jordbruksmetoder för att öka jordbrukssystemens förmåga att klara av översvämningar och torka samt information för att förbättra och optimera markens kolnivåer.

Biologisk mångfald:

— Information om det positiva sambandet mellan biologisk mångfald och jordbruksekosystemens motståndskraft, och spridningen av risker, liksom kopplingen mellan monokulturer och risken för missväxt/skador på gröda på grund av skadeinsekter och extrema väderhändelser.

— Information om hur man bäst förhindrar spridningen av invasiva främmande arter och varför detta är viktigt för att ekosystemen ska fungera effektivt och kunna stå emot klimatförändringar, inklusive information om tillgång till finansiering för utrotningsprogram när ytterligare kostnader tillkommer.

Vattenskydd:

— Information om hållbara bevattningsanläggningar med låga volymer och om hur man kan optimera regnbaserade system för att främja en effektiv vattenanvändning.

— Information om hur vattenförbrukningen inom jordbruket kan minskas, bland annat genom val av grödor, om hur mängden humus i jordmånen kan ökas för att förbättra vattenhållningen och om hur behovet av bevattning kan minskas.

Allmänt

— Utbyte av bästa praxis, utbildning och kapacitetsuppbyggnad (tillämpligt på klimatförändringar, biologisk mångfald och vattenskydd såsom anges ovan i denna bilaga).

▼B

BILAGA II

REGLER OM TVÄRVILLKOR I ENLIGHET MED ARTIKEL 93

SMR: Föreskrivna verksamhetskrav

GAEC: Normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden

Område	Huvudämne	Krav och normer		
Miljö, klimatförändring, god jordbrukshävd	Vatten	SMR 1	Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1)	Artiklarna 4 och 5
		GAEC 1	Upprättande av buffertremsor längs vattendrag ([1])	
		GAEC 2	Förenlighet med tillståndsförfarandena i de fall bevattningsvatten kräver tillstånd	
		GAEC 3	Skydd av grundvattnet mot förorening: förbud mot direkt utsläpp i grundvattnet och åtgärder för att förebygga indirekt förorening av grundvatten genom utsläpp i mark och filtrering genom markytan av farliga ämnen som förtecknas i bilagan till direktiv 80/68/EEG i dess gällande lydelse den sista giltighetsdagen, i den mån det rör jordbruksverksamhet	
	Jordmån och kollager	GAEC 4	Minimikrav för marktäckning	
		GAEC 5	Minimikrav för markanvändning som avspeglar lokala förhållanden för att begränsa erosion	
		GAEC 6	Bibehållande av markens innehåll av organiskt material genom lämpliga metoder, inklusive förbud mot bränning av stubbåkrar, utom i händelse av växtskyddsskäl ([2])	
	Biologisk mångfald	SMR 2	Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7)	Artikel 3.1, artikel 3.2 b, artikel 4.1, 4.2 och 4.4.
		SMR 3	Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7)	Artikel 6.1 och 6.2.

▼B

Område	Huvudämne	Krav och normer		
	Lägsta hävdnivå för landskap	GAEC 7	Bibehållande av landskapselement, i lämpliga fall även häckar, dammar, diken, träd på rad, i grupp eller isolerade träd, åkerkanter och terrasser och även ett förbud mot att klippa häckar och träd under fåglarnas häcknings- och uppfödningsperiod samt, som ett alternativ, åtgärder för att undvika invasiva växtarter	
Folkhälsa, djurhälsa och växtskydd	Säkra livsmedel	SMR 4	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet(EGT L 31, 1.2.2002, s. 1)	Artiklarna 14 och 15, artikel 17.1 ([3]) och artiklarna 18, 19 och 20
		SMR 5	Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β-agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 3)	Artikel 3 a, b, d och e samt artiklarna 4, 5 och 7
	Identifiering och registrering av djur	SMR 6	Rådets direktiv 2008/71/EG av den 15 juli 2008 om identifikation och registrering av djur (EUT L 213, 8.8.2005, s. 31)	Artiklarna 3, 4 och 5
		SMR 7	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97 (EGT L 204, 11.8.2000, s. 1)	Artiklarna 4 och 7
		SMR 8	Rådets förordning (EG) nr 21/2004 av den 17 december 2003 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av får och getter och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 samt direktiven 92/102/EEG och 64/432/EEG (EUT L 5, 9.1.2004, s. 8)	Artiklarna 3, 4 och 5
	Djursjukdomar	SMR 9	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (EGT L 147, 31.5.2001, s. 1)	Artiklarna 7, 11, 12, 13 och 15

▼B

Område	Huvudämne	Krav och normer		
	Växtskyddsmedel	SMR 10	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1)	Artikel 55 första och andra meningen
Djurskydd	Djurskydd	SMR 11	Rådets direktiv 2008/119/EG av den 18 december 2008 om fastställande av lägsta djurskyddskrav för kalvar (EUT L 10, 15.1.2009, s. 7)	►C1 Artiklarna 3 och 4 ◄
		SMR 12	Rådets direktiv 2008/120/EG av den 18 december 2008 om fastställande av lägsta djurskyddskrav vid svinhållning (EUT L 47, 18.2.2009, s. 5)	Artiklarna 3 och 4
		SMR 13	Rådets direktiv 98/58/EG av den 20 juli 1998 om skydd av animalieproduktionens djur (EGT L 221, 8.8.1998, s. 23)	Artikel 4

([1]) Buffertområden för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden måste både inom och utanför sådana sårbara zoner som anges i artikel 3.2 i direktiv 91/676/EEG åtminstone uppfylla de krav som avser spridning av gödselmedel på mark i närheten av vattendrag, vilka finns i punkt A4 i bilaga II till direktiv 91/676/EEG, vilket ska tillämpas i enlighet med medlemsstaternas handlingsprogram, upprättade i enlighet med artikel 5.4 i direktiv 91/676/EEG.

([2]) Kravet kan begränsas till ett allmänt förbud mot bränning av stubbåkrar, men en medlemsstat kan besluta att fastställa ytterligare krav.

([3]) Genomfört särskilt genom
— artikel 14 i förordning (EG) nr 470/2009 och bilagan till förordning (EG) nr 37/2010,
— förordning (EG) nr 852/2004: artikel 4.1 och bilaga I del A (II 4 (g, h, j), 5 (f, h), 6, III 8 (a, b, d, e), 9 (a, c)),
— förordning (EG) nr 853/2004: artikel 3.1 och bilaga III avsnitt IX kapitel 1 (I-1 b, c, d, e; I-2 a (i, ii, iii), b (i, ii), c; I-3, I-4, I-5, II-A 1, 2, 3, 4; II-B 1 (a, d), 2, 4 (a, b)), bilaga III avsnitt X kapitel 1.1, ►C3 — förordning (EG) nr 183/2005: artikel 5.1 och bilaga I del A (1-4 e, g, II-2 a, b, e), artikel 5.5 och bilaga III (under rubriken ”UTFODRING”, punkt 1, med titeln ”Lagring”, första och sista meningen, och punkt 2, med titeln ”Distribution”, tredje meningen), artikel 5.6, och ◄
— förordning (EG) nr 396/2005: artikel 18.

▼B

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

1. Förordning (EEG) nr 352/78

Förordning (EEG) Nr 352/78	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 43.1 e
Artikel 2	Artikel 43.2
Artikel 3	Artikel 46.1
Artikel 4	—
Artikel 5	—
Artikel 6	—

2. Förordning (EG) nr 2799/98

Förordning (EG) nr 2799/98	Denna förordning
Artikel 1	—
Artikel 2	Artiklarna 105.2 och 106
Artikel 3	Artikel 106
Artikel 4	—
Artikel 5	—
Artikel 6	—
Artikel 7	Artikel 107
Artikel 8	Artikel 108
Artikel 9	—
Artikel 10	—
Artikel 11	—

3. Förordning (EG) nr 814/2000

Förordning (EG) nr 814/2000	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 45.1
Artikel 2	Artikel 45.2
Artikel 3	—
Artikel 4	—
Artikel 5	—
Artikel 6	—
Artikel 7	—
Artikel 8	Artikel 45.5
Artikel 9	—
Artikel 10	Artiklarna 45.4 och 116
Artikel 11	—

▼B

4. Förordning (EG) nr 1290/2005

Förordning (EG) nr 1290/2005	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 102
Artikel 9	Artikel 58
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 16
Artikel 13	Artikel 19
Artikel 14	Artikel 17
Artikel 15	Artikel 18
Artikel 16	Artikel 40
Artikel 17	Artikel 41.1
Artikel 17a	Artikel 41.2
Artikel 18	Artikel 24
Artikel 19	Artikel 27
Artikel 20	Artikel 28
Artikel 21	Artikel 29
Artikel 22	Artikel 32
Artikel 23	Artikel 33
Artikel 24	Artikel 34
Artikel 25	Artikel 35
Artikel 26	Artikel 36
Artikel 27	Artikel 41.1
Artikel 27a	Artikel 41.2
Artikel 28	Artikel 37
Artikel 29	Artikel 38
Artikel 30	Artikel 51
Artikel 31	Artikel 52
Artikel 32	Artiklarna 54 och 55
Artikel 33	Artiklarna 54 och 56
Artikel 34	Artikel 43

▼B

Förordning (EG) nr 1290/2005	Denna förordning
Artikel 35	—
Artikel 36	Artikel 48
Artikel 37	Artikel 47
Artikel 38	—
Artikel 39	—
Artikel 40	—
Artikel 41	Artikel 116
Artikel 42	—
Artikel 43	Artikel 109
Artikel 44	Artikel 103
Artikel 44a	Artikel 113.1
Artikel 45	Artiklarna 105.1, 106.3 och 106.4
Artikel 46	—
Artikel 47	Artikel 119
Artikel 48	Artikel 120
Artikel 49	Artikel 121

5. Förordning (EG) nr 485/2008

Förordning (EG) nr 485/2008	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 79
Artikel 2	Artikel 80
Artikel 3	Artikel 81
Artikel 4	—
Artikel 5	Artikel 82.1, 82.2 och 82.3
Artikel 6	Artikel 82.4
Artikel 7	Artikel 83
Artikel 8	Artikel 103.2
Artikel 9	Artikel 86
Artikel 10	Artikel 84
Artikel 11	Artikel 85
Artikel 12	Artikel 106.3
Artikel 13	
Artikel 14	
▼C1	
Artikel 15	Artikel 87
▼B	
Artikel 16	
Artikel 17	

▼B

Gemensamt uttalande från Europaparlamentet och rådet om tvärvillkor

Rådet och Europaparlamentet uppmanar kommissionen att övervaka medlemsstaternas införlivande och genomförande av direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel och att i förekommande fall, när dessa direktiv har genomförts i samtliga medlemsstater och de förpliktelser som är direkt tillämpliga på jordbrukare har fastställts, lägga fram ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordningen i syfte att ta med relevanta delar av dessa direktiv i systemet för tvärvillkor.